
KEN

2023-2027

RAPORT Z EWALUACJI

JAKOŚCI KSZTAŁCENIA W SZKOLE DOKTORSKIEJ

Szkoła Doktorska Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Nazwa szkoły doktorskiej

Szkoła Doktorska Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

Okres ewaluacji

1.10.2019–10.09.2025

Nazwa podmiotu prowadzącego szkołę dokorską

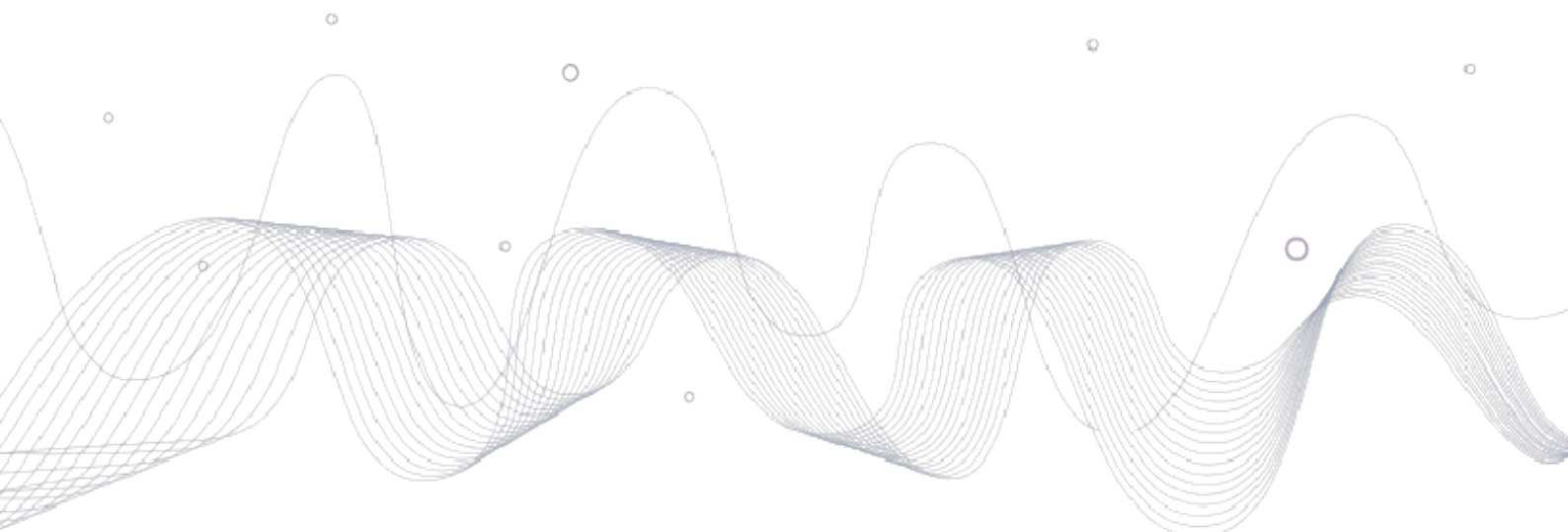
Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Podmioty współprowadzące szkołę dokorską (gdy jest prowadzona wspólnie)

-

Data złożenia przez Podmiot raportu samooceny: DD.MM.RRRR

1.12.2025

Skład zespołu oceniającego:

Przewodniczący:

Beata Giergielewicz

Sekretarz:

Paweł Zalewski

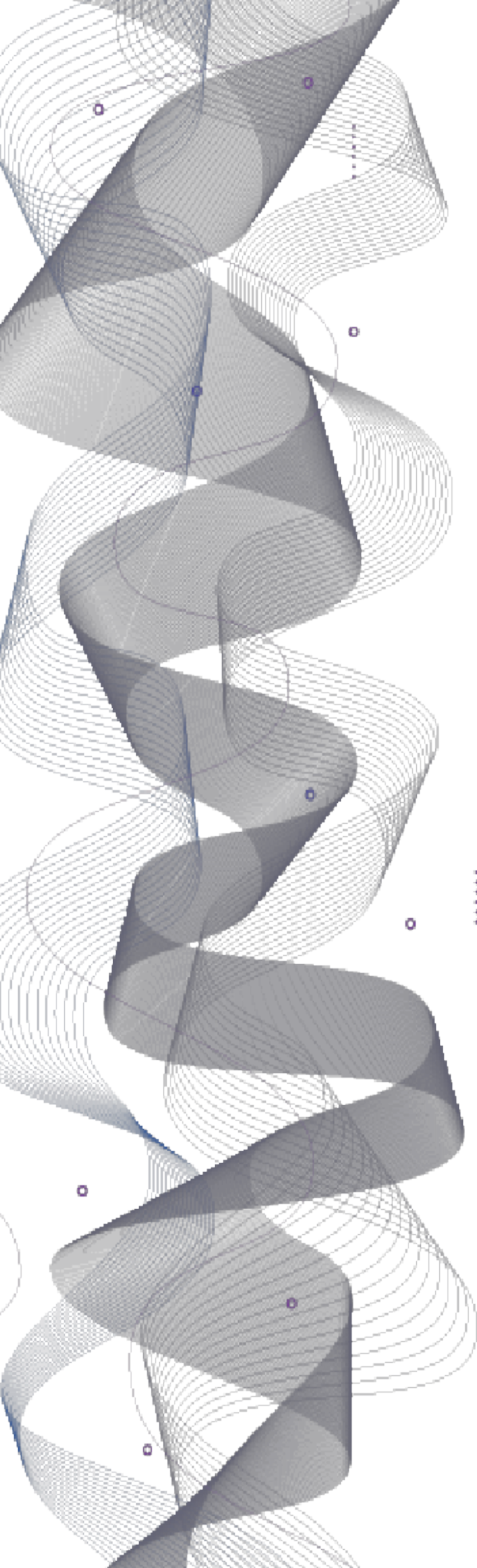
Członkowie:

Alicja Dębska-Ślizień

Karl Morten

Małgorzata Grochocka

Opracowano: 20.05.2026

SPIS TREŚCI

I. Ogólne informacje o szkole doktorskiej	5
II. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	6
III. Współpraca podmiotu z samorządem doktorantów	8
IV. Informacje dotyczące szkoły doktorskiej, do których odnoszą się kryteria ustawowe	10
V. Opinia końcowa i rekomendacje	34
VI. Ocena i uzasadnienie	37

I. OGÓLNE INFORMACJE O SZKOLE DOKTORSKIEJ

Nazwa szkoły	Szkoła Doktorska Uniwersytetu Medycznego w Lublinie
Data utworzenia	2019
Data rozpoczęcia kształcenia w szkole doktorskiej	1.10.2019
Podmiot współpracujący przy prowadzeniu kształcenia (nie chodzi o podmioty współtworzące szkołę doktorską)	-
Dziedzina/dziedziny nauki lub sztuki, w której prowadzone jest kształcenie	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu (od: 01-01-2018)
Dyscyplina/dyscypliny naukowe lub artystyczne, w których prowadzone jest kształcenie	nauki farmaceutyczne (od: 01-01-2018) nauki o zdrowiu (od: 01-01-2018) nauki medyczne (od: 01-01-2018)
Nazwa/zakres programu kształcenia	Program kształcenia w Szkole Doktorskiej
Liczba osób prowadzących zajęcia	270
Liczba doktorantów odbywających kształcenie w szkole doktorskiej (według stanu na dzień 28.11.2025)	341
Liczba promotorów sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 28.11.2025)	215
Liczba promotorów pomocniczych sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 28.11.2025)	109

II. INFORMACJA O WIZYTACJI I JEJ PRZEBIEGU

W dniu 17 lutego 2026 r. odbyła się wizytacja w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Wizyta zespołu oceniającego powołanego przez Komisję Ewaluacji Nauki. Celem wizytacji była kompleksowa ocena jakości kształcenia w Szkole Doktorskiej oraz analiza stopnia spełnienia wymagań określonych dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Zespół oceniający pracował w następującym składzie: dr hab. n. med. Beata Giergielewicz – przewodnicząca zespołu, prof. dr hab. Paweł Zalewski – sekretarz zespołu, prof. dr hab. n. med. Alicja Dębska-Ślizień – ekspert, Karl Morten – ekspert zagraniczny oraz Małgorzata Grochocka – ekspert.

Wizytacja miała charakter jednodniowy i została przeprowadzona zgodnie z wcześniej uzgodnionym harmonogramem, obejmującym zarówno spotkania merytoryczne, jak i analizę dokumentacji przedstawionej przez Szkołę Doktorską.

W godzinach porannych, o 9:00, odbyło się spotkanie zespołu oceniającego z Władzami Szkoły Doktorskiej oraz przedstawicielami władz Uniwersytetu. Podczas spotkania przedstawiono szczegółowy plan wizytacji oraz zaprezentowano najważniejsze zagadnienia dotyczące funkcjonowania Szkoły Doktorskiej, w tym jej rolę w realizacji strategii Uczelni oraz znaczenie reprezentowanych dyscyplin naukowych. Władze Szkoły zaprezentowały kluczowe obszary działalności, wskazując zarówno na osiągnięcia, jak i aktualne wyzwania rozwojowe.

Następnie, w godzinach 9:45–11:45, odbyło się spotkanie z zespołem odpowiedzialnym za przygotowanie raportu samooceny oraz przedstawicielami administracji Szkoły Doktorskiej. Dyskusja miała charakter przekrojowy i obejmowała wszystkie kluczowe obszary podlegające ewaluacji, w tym adekwatność programu kształcenia do efektów uczenia się na poziomie 8 PRK, sposoby ich weryfikacji, kwalifikacje kadry dydaktycznej, jakość procesu rekrutacji, poziom opieki naukowej, rzetelność oceny śródkresowej, umiędzynarodowienie oraz skuteczność kształcenia doktorantów. Zespół oceniający miał możliwość zapoznania się z szerokim zakresem dokumentacji, obejmującym m.in. raport samooceny, regulaminy, dokumenty dotyczące oceny śródkresowej, dane o kadrze i doktorantach oraz materiały potwierdzające osiągnięcie efektów uczenia się.

Po zakończeniu tego etapu przewidziano przerwę dla zespołu oceniającego.

Kolejnym punktem wizytacji było spotkanie, które rozpoczęło się o godzinie 11:45, z nauczycielami akademickimi prowadzącymi zajęcia w Szkole Doktorskiej, promotorami oraz przedstawicielami Rad Naukowych dyscyplin reprezentowanych w Szkole. Spotkanie to umożliwiło uzyskanie informacji na temat organizacji procesu dydaktycznego, zaangażowania kadry oraz jakości wsparcia naukowego udzielanego doktorantom.

Po przerwie zespół oceniający przystąpił do analizy dokumentacji indywidualnych planów badawczych oraz materiałów związanych z oceną śródkresową. Analiza objęła losowo wybrane dokumenty, co pozwoliło na ocenę zarówno formalnej poprawności, jak i merytorycznej jakości prowadzonej dokumentacji oraz sposobu monitorowania postępów doktorantów.

O godzinie 13:45 odbyło się spotkanie z doktorantami oraz przedstawicielami samorządu doktorantów. Spotkanie zostało przeprowadzone bez udziału władz Szkoły, co zapewniło uczestnikom swobodę wypowiedzi. Dyskusja dotyczyła przede wszystkim jakości kształcenia, dostępności wsparcia naukowego i organizacyjnego, warunków prowadzenia badań oraz możliwości rozwoju naukowego, w tym mobilności międzynarodowej.

Następnie, w godzinach 14:30–15:15, odbyło się wewnętrzne spotkanie podsumowujące zespołu oceniającego. W jego trakcie członkowie zespołu dokonali wstępnej analizy zgromadzonych informacji, wymienili spostrzeżenia oraz sformułowali kluczowe wnioski dotyczące funkcjonowania Szkoły Doktorskiej.

Wizytacja zakończyła się spotkaniem końcowym z Władzami Szkoły Doktorskiej oraz przedstawicielami Uczelni, podczas którego przedstawiono ogólne podsumowanie przebiegu wizytacji oraz poinformowano o dalszych etapach procedury oceny.

W trakcie całej wizytacji zespół oceniający miał zapewniony pełny dostęp do wymaganej dokumentacji oraz możliwość bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami wszystkich kluczowych grup interesariuszy. Wizytacja przebiegała zgodnie z harmonogramem i w atmosferze merytorycznej współpracy, co umożliwiło rzetelną ocenę jakości kształcenia w Szkole Doktorskiej.

Efekt wizytacji będzie opracowanie raportu końcowego zespołu oceniającego, który – po zatwierdzeniu przez Komisję Ewaluacji Nauki – stanowić będzie podstawę do wydania oceny jakości kształcenia w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie.

III. WSPÓŁPRACA PODMIOTU Z SAMORZĄDEM DOKTORANTÓW

Współpraca Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie z Samorządem Doktorantów stanowi jeden z wyraźnych atutów funkcjonowania Szkoły i zasługuje na jednoznacznie pozytywną ocenę. Zgromadzony materiał wskazuje, że relacje te mają charakter rzeczywisty, systemowy i wielowymiarowy, a nie wyłącznie formalny. Samorząd Doktorantów pełni funkcję nie tylko reprezentacyjną, lecz także realnie uczestniczy w procesach decyzyjnych oraz współtworzy rozwiązania dotyczące kształcenia i organizacji Szkoły.

Na szczególne podkreślenie zasługuje wysoki poziom satysfakcji doktorantów ze współpracy z Dyrekcją i administracją Szkoły Doktorskiej. Relacja ta ma charakter partnerski, a komunikacja między stronami jest sprawna i otwarta. Doktoranci wskazują, że ich postulaty są traktowane poważnie, a zgłaszane problemy spotykają się z adekwatną reakcją władz Szkoły. Tego typu klimat współpracy stanowi istotny element budowania środowiska sprzyjającego rozwojowi naukowemu i organizacyjnemu doktorantów.

Udział przedstawicieli Samorządu Doktorantów w Radzie Szkoły Doktorskiej oraz w licznych zespołach roboczych należy ocenić jako rozwiązanie prawidłowe i zgodne z dobrymi praktykami akademickimi. Obecność doktorantów w gremiach takich jak Senat czy rady dyscyplin dodatkowo wzmacnia ich wpływ na funkcjonowanie Uczelni. Istotne znaczenie ma także praktyka konsultowania dokumentów ze środowiskiem doktorantów przed ich uchwaleniem, co sprzyja przejrzystości procesu decyzyjnego i budowaniu współodpowiedzialności za kształt regulacji wewnętrznych.

Współpraca ta nie ogranicza się do obszaru formalnego, lecz znajduje odzwierciedlenie w szerokiej aktywności projektowej i środowiskowej. Wspólna organizacja konferencji, szkoleń i wydarzeń integracyjnych, takich jak Onco PhD, Go!PhD czy Scientific Coffee Meeting, wskazuje na aktywne współdziałanie w budowaniu środowiska naukowego. Szczególnie wartościowe są inicjatywy o charakterze rozwojowym, takie jak Fabryka Grantów, które odpowiadają na konkretne potrzeby doktorantów w zakresie pozyskiwania finansowania badań.

Pozytywnie należy również ocenić funkcjonowanie systemu wsparcia administracyjnego i komunikacyjnego. Dostępność konsultacji, możliwość bezpośredniego kontaktu z władzami Szkoły oraz regularne spotkania – również w formule zdalnej – wzmacniają poczucie dostępności instytucji i sprzyjają szybkiemu rozwiązywaniu problemów. Warto podkreślić także działania informacyjne, w tym funkcjonowanie newslettera, który stanowi efektywne narzędzie dystrybucji informacji o możliwościach rozwojowych.

Na uznanie zasługują rozwiązania organizacyjne ułatwiające łączenie kształcenia z aktywnością zawodową, takie jak elastyczny harmonogram zajęć czy wykorzystanie platform e-learningowych. Wskazuje to na zdolność Szkoły do reagowania na realne potrzeby doktorantów oraz dostosowywania organizacji procesu kształcenia do ich sytuacji.

Pomimo bardzo pozytywnej oceny współpracy, eksperci wskazują na potrzebę doprecyzowania niektórych aspektów formalnych. W szczególności zasadne jest przeprowadzenie przeglądu regulacji wewnętrznych pod kątem jednoznacznego rozróżnienia kompetencji Samorządu Doktorantów w zakresie opiniowania i uzgadniania. Dotyczy to zwłaszcza procedur związanych z powoływaniem osób na stanowiska kierownicze mające wpływ na sprawy doktorantów. Brak wyraźnego uregulowania roli Samorządu w opiniowaniu kandydatury Dyrektora Szkoły

Doktorskiej należy uznać za lukę wymagającą uzupełnienia. Wprowadzenie jednoznacznych zapisów w tym zakresie zwiększyłoby transparentność i formalne umocowanie udziału doktorantów w kluczowych procesach decyzyjnych.

Zasadne jest także dalsze wzmocnianie mechanizmów zbierania informacji zwrotnej od doktorantów. Choć funkcjonuje system ankietyzacji, wskazane jest podjęcie działań zwiększających poziom uczestnictwa oraz rozważenie wprowadzenia dodatkowych narzędzi, takich jak ankiety końcowe lub ankiety dla osób rezygnujących z kształcenia. Pozwoliłoby to lepiej identyfikować potencjalne problemy oraz obszary wymagające interwencji.

Podsumowując, współpraca Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie z Samorządem Doktorantów ma charakter dojrzały, funkcjonalny i dobrze zakorzeniony w strukturze instytucjonalnej. Opiera się na realnym dialogu, współuczestnictwie w procesach decyzyjnych oraz wspólnej realizacji inicjatyw naukowych i rozwojowych. Zidentyfikowane uwagi mają charakter porządkujący i doskonalący i nie podważają pozytywnej oceny tego obszaru. Po ich uwzględnieniu model współpracy może stanowić przykład dobrze funkcjonującego systemu relacji między Szkołą Dokorską a środowiskiem doktorantów.

IV. INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKOŁY DOKTORSKIEJ, DO KTÓRYCH ODNOSZĄ SIĘ KRYTERIA USTAWOWE

- **Adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja:**

Szkoła Doktorska Uniwersytetu Medycznego w Lublinie prowadzi działalność dydaktyczną i naukową w sposób w pełni zgodny z obowiązującymi regulacjami prawnymi oraz z założeniami charakterystyki efektów uczenia się dla poziomu 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK), określonej w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz.U. 2018, poz. 2218). Kształcenie prowadzone jest w trzech dyscyplinach: nauki medyczne, nauki farmaceutyczne oraz nauki o zdrowiu, na podstawie wspólnego programu opracowanego przez Radę Szkoły Doktorskiej, zaopiniowanego przez Samorząd Doktorantów i zatwierdzonego przez Senat Uniwersytetu. Program publikowany jest na stronie internetowej Uczelni nie później niż na pięć miesięcy przed rozpoczęciem rekrutacji, co odpowiada wymogom ustawowym i zapewnia kandydatom oraz doktorantom przejrzystość założeń kształcenia.

Adekwatność efektów uczenia się określonych w programie do efektów dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK nie budzi wątpliwości. Analiza dokumentacji programowej, przeprowadzona w toku wizytacji, wykazała pełną spójność deklarowanych efektów z wymogami zdefiniowanymi w obszarach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla najwyższego poziomu kwalifikacji w polskim systemie edukacji. Program jest tym samym wyraźnie ukierunkowany na zdobycie przez doktorantów tzw. umiejętności przekrojowych, czyli kwalifikacji dotyczących krytycznego myślenia, kreatywności, podejmowania inicjatywy, rozwiązywania problemów, oceny ryzyka i podejmowania decyzji, na które szczególny nacisk kładą przepisy o ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej.

W zakresie Indywidualnych Planów Badawczych (IPB) eksperci potwierdzają, że plan jest konstruowany przez doktoranta we współpracy z promotorem, co zapewnia pełną zgodność z art. 202 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Szkoła wspiera ten proces poprzez systematyczną ocenę IPB przez dwóch niezależnych recenzentów wybieranych przez Radę Szkoły. Procedura powołania komisji do oceny merytorycznej IPB, możliwość wezwania doktoranta do korekty oraz tryb ponownej oceny zostały uregulowane w § 10 Regulaminu Szkoły Doktorskiej UML (Załącznik do Uchwały Nr 37/2025 Senatu UML z dnia 23 kwietnia 2025 roku). Z informacji przekazanych przez kierownictwo Szkoły wynika, że proces recenzji IPB prowadzony jest anonimowo, a recenzenci koncentrują się przede wszystkim na realności założeń badawczych i wykonalności planu w cyklu czteroletnim. Praktyka ta stanowi istotne zabezpieczenie przed nadmiernie ambitnymi lub niewykonalnymi przedsięwzięciami badawczymi i zasługuje na pozytywną ocenę.

Wątpliwość natury prawnej budzi natomiast treść § 10 ust. 6 Regulaminu Szkoły Doktorskiej, zgodnie z którym niezatwierdzenie IPB po ponownej weryfikacji skutkuje skreśleniem z listy doktorantów. Zapis ten ustanawia nową, autonomiczną przesłankę skreślenia obligatoryjnego, której nie przewiduje art. 203 ust. 1 ustawy. Ustawa wiąże skreślenie obligatoryjne z negatywnym wynikiem oceny śródokresowej, która ocenia realizację planu, a nie z faktem jego niezatwierdzenia. Uczelnia mogłaby ewentualnie kwalifikować brak postępów w przygotowaniu IPB jako „niezadowalający postęp w przygotowaniu rozprawy doktorskiej” w rozumieniu art. 203 ust. 2 pkt 1 ustawy, jednak byłaby to przesłanka skreślenia fakultatywnego („może być skreślony”), a nie obligatoryjnego („skutkuje skreśleniem”). Rekomenduje się zatem pilną zmianę kwestionowanego zapisu Regulaminu w celu jego dostosowania do art. 202 i 203 ustawy oraz wyeliminowania ryzyka prawnego związanego z jego stosowaniem. Podstawą skreślenia nie może być sam fakt niezatwierdzenia IPB, mimo przygotowania go przez doktoranta w uzgodnieniu z promotorem, lecz wyłącznie przesłanki wprost wskazane w

ustawie. Uchybienie to ma charakter formalnoprawny i nie deprecjonuje przyjętej w Szkole praktyki opracowywania i recenzowania planów badawczych, niemniej wymaga korekty stosownego aktu wewnętrznego.

Sposób realizacji programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych w celu osiągnięcia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oceniono pozytywnie. Struktura modułowa programu obejmuje zajęcia obowiązkowe, fakultatywne, seminaria oraz warsztaty badawcze, co zapewnia zrównoważone osiąganie wszystkich założonych efektów uczenia się. Doktoranci uczestniczą w cyklicznych spotkaniach seminaryjnych, na których prezentują wyniki swoich badań i otrzymują informację zwrotną zarówno od promotorów, jak i od pozostałych członków społeczności badawczej. System wsparcia promotorskiego obejmuje regularne spotkania z promotorem, monitorowanie postępów w realizacji IPB oraz coroczną ocenę postępów doktoranta. Analiza losowo wybranych planów badawczych potwierdziła, że stosowane metody pracy z doktorantem prowadzą w sposób optymalny do osiągnięcia efektów określonych dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Doktoranci wykazują się zdolnością zdefiniowania celu i przedmiotu badań, sformułowania hipotezy, doboru właściwych metod badawczych oraz zaplanowania realizacji przedsięwzięcia z określeniem kamieni milowych, co odpowiada założeniom programowym.

Wartościowym elementem programu jest wprowadzenie modułu poświęconego sztucznej inteligencji oraz stworzenie możliwości przedstawienia mikropoświadczeń. Tego typu rozwiązania dobrze odpowiadają na współczesne potrzeby kształcenia badawczego i zwiększają konkurencyjność absolwentów Szkoły na międzynarodowym rynku naukowym. Komisja zwróciła jednocześnie uwagę na potrzebę ujednolicenia nomenklatury stosowanej w dokumentach programowych, w szczególności sprawdzenia adekwatności terminologii i zgodności pojęć z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Choć uchybienia w tym zakresie mają charakter porządkowy, ich usunięcie zwiększy spójność dokumentacji i ułatwi jej odbiór przez kandydatów, doktorantów oraz interesariuszy zewnętrznych.

W zakresie sposobu realizacji interdyscyplinarności procesu kształcenia eksperci oceniają działania Szkoły pozytywnie. Interdyscyplinarność zapewniają przedmioty fakultatywne otwarte dla doktorantów wszystkich trzech dyscyplin, wspólne seminaria oraz konferencje o charakterze międzydziedzinowym, jak również udział doktorantów w szkołach letnich i zimowych oraz w warsztatach łączących perspektywy nauk medycznych, farmaceutycznych i nauk o zdrowiu. W działalności badawczej promowane są projekty interdyscyplinarne realizowane we współpracy między zespołami naukowymi, a udział promotorów pomocniczych lub współpromotorów reprezentujących inne dziedziny pozwala na łączenie różnych perspektyw naukowych w pracy nad rozprawą doktorską. Doktoranci rozwijają umiejętności przekrojowe poprzez zajęcia z twórczego myślenia, analizy procesów rozwiązywania problemów, coachingu oraz przygotowywania wniosków grantowych. Szkołę cechuje rzeczywista, a nie wyłącznie deklaratywna interdyscyplinarność, dostrzegalna zarówno na poziomie programu, jak i indywidualnych ścieżek rozwoju doktorantów.

Rzetelność procesu doskonalenia programu kształcenia oceniono pozytywnie, choć z pewnymi zastrzeżeniami wynikającymi z uwarunkowań projektowych. Jak wskazano w raporcie samooceny, ze względu na zasadę trwałości dwóch projektów realizowanych ze środków Unii Europejskiej zmiany programowe w okresie objętym ewaluacją miały charakter selektywny. Kompleksowa rewizja programu została przeprowadzona z terminem wejścia w życie od roku akademickiego 2025/2026, a poprzedziły ją prace Zespołu ds. Rewizji Programu Kształcenia i Oceny Postępów Doktorantów, w skład którego weszli przedstawiciele wszystkich trzech dyscyplin oraz reprezentanci doktorantów. Propozycje zmian były

systematycznie omawiane podczas posiedzeń Rady Szkoły Doktorskiej i opiniowane przez Samorząd Doktorantów, zanim zostały przedłożone Senatowi Uniwersytetu do zatwierdzenia. Tryb prowadzenia tej procedury należy ocenić jako transparentny i zgodny z dobrymi praktykami akademickimi. Zaleca się jednak, by w kolejnych cyklach kształcenia Uczelnia kontynuowała systematyczny przegląd programu również w okresach pomiędzy kompleksowymi rewizjami, traktując doskonalenie programu jako proces ciągły.

Podsumowując, program kształcenia w Szkole Doktorskiej UML należy uznać za spójny, adekwatny do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK i realizowany w sposób sprzyjający osiągnięciu zaawansowanej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, w tym o charakterze interdyscyplinarnym, niezbędnych do samodzielnego prowadzenia badań naukowych oraz funkcjonowania w międzynarodowym środowisku naukowym. Indywidualne plany badawcze konstruowane są zgodnie z wymogami ustawowymi, a procedura ich oceny, oparta na anonimowej recenzji prowadzonej przez dwóch niezależnych ekspertów, zapewnia rzetelność i przejrzystość. Tak ukształtowany program kształcenia, przy uwzględnieniu sformułowanych zaleceń, w pełni gwarantuje uzyskanie przez doktorantów efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

- **Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK:**

Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie należy ocenić jako spójny, transparentny i odpowiadający standardom przyjętym dla najwyższego poziomu kształcenia w polskim systemie edukacji. Kształcenie w Szkole Doktorskiej obejmuje zajęcia obowiązkowe, aktywności rozwojowe, zajęcia fakultatywne oraz praktyki zawodowe, a weryfikacja efektów uczenia się dla każdego przedmiotu opisana jest każdorazowo w sylabusie, który określa przypisane efekty uczenia się, metody ich weryfikacji oraz kryteria oceny w obszarach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Sylabusy stanowią podstawowe źródło informacji zarówno dla doktoranta, jak i dla nauczyciela akademickiego prowadzącego zajęcia, co istotnie podnosi przejrzystość procesu weryfikacji. Zasady weryfikacji są jednolite dla wszystkich kierunków i cykli kształcenia realizowanych na Uniwersytecie Medycznym w Lublinie, co zapewnia ich przejrzystość i porównywalność w obrębie trzech dyscyplin naukowych prowadzonych w Szkole. Sylabusy dla cykli kształcenia rozpoczynających się w latach 2019–2024 są dostępne w wersji papierowej w Dziekanacie Szkoły, natomiast dla cyklu kształcenia 2025–2029 zostały udostępnione poprzez platformę e-sylabus. Wprowadzenie elektronicznego dostępu do sylabusów zasługuje na pozytywną ocenę, gdyż istotnie ułatwia korzystanie z dokumentacji programowej i wpisuje się w obserwowany postęp technologiczny, którego uwzględnienie jest jednym z elementów ewaluowanych w ramach kryterium 2. Praktyką dodatkowo wzmacniającą jednoznaczność zasad jest omawianie sylabusów przez nauczyciela na pierwszych zajęciach. Szczególnie pozytywnie należy ocenić gotowość Szkoły Doktorskiej do weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych przez doktorantów w oparciu o osiągnięcia zdobyte poza tradycyjną formą zajęć dydaktycznych. Szkoła zapewnia możliwość zaliczenia aktywności zewnętrznych poprzez uczestnictwo w konferencjach, szkołach letnich i zimowych, wykładach oraz szkoleniach specjalistycznych, a także w wyjazdach do ośrodków naukowych w kraju lub za granicą. Praktyki zawodowe realizowane są w dwóch etapach: początkowo w wymiarze 20 godzin w formie współuczestniczenia lub obserwacji, a następnie w wymiarze 60 godzin poprzez samodzielne prowadzenie zajęć. Szkoła Doktorska rekomenduje, by doktorant odbywał praktykę zawodową na zajęciach prowadzonych przez promotora, co należy ocenić pozytywnie ze względu na spójność procesu wsparcia merytorycznego. Zaliczenie odbywa się na podstawie Karty Praktyk Zawodowych Doktoranta, zatwierdzanej przez promotora i koordynatora zajęć, a jakość zajęć dydaktycznych prowadzonych przez doktoranta podlega analizie w oparciu o wyniki ankiet oraz hospitacje. Bardzo dobrze ocenić należy decyzję o powołaniu od roku akademickiego 2025/2026 Koordynatora ds. Praktyk Zawodowych/ Dydaktycznych, który czuwa nad procesem realizacji tego elementu kształcenia. Eksperti wysoko oceniają wykorzystywane narzędzia weryfikacji są zróżnicowane i adekwatne do specyfiki poszczególnych charakterystyk efektów uczenia się dla poziomu 8 PRK. Weryfikacja kompetencji społecznych prowadzona jest w sposób adekwatny do ich charakteru. Gotowość do krytycznej oceny dorobku dyscypliny, wkładu własnego w jej rozwój oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów (P8S-KK) jest najczęściej weryfikowana w trybie przedłużonej obserwacji prowadzonej przez opiekuna lub poprzez realizację zleconego zadania. Tak skonstruowany system narzędzi sprawdza się w praktyce, choć eksperci zalecają rozważenie wprowadzenia oceny kompetencji społecznych jako formalnego elementu rocznej ewaluacji z jasnym opisem kryteriów oraz określonym sposobem zbierania informacji zwrotnej od promotora. Sformalizowanie tego komponentu

zwiększyłyby porównywalność wyników między doktorantami i ułatwiłyby pracę komisji oceniającej postępy.

Indywidualny Plan Badawczy tworzony jest przez doktoranta w uzgodnieniu z promotorem, a następnie oceniany przez dwóch niezależnych anonimowych recenzentów oraz Radę Szkoły Doktorskiej. System oceny IPB modelowany jest na recenzji artykułów naukowych, co należy ocenić jako rozwiązanie wzmacniające rzetelność procesu. Ocena IPB powinna koncentrować się na realności i wykonalności założeń, nie zaś na narzucaniu kierunku merytorycznego prac doktorskich, co pozostaje w domenie autonomii doktoranta i jego promotora. Praktyka prowadzenia recenzji w trybie anonimowym oraz koncentracja recenzentów na wykonalności planu w cyklu czteroletnim zostały już ocenione pozytywnie i stanowią istotne zabezpieczenie przed nadmiernie ambitnymi lub niewykonalnymi przedsięwzięciami badawczymi.

Na szczególne uznanie zasługują rozwiązania systemowe wspierające monitorowanie postępów doktorantów oraz rozwój ich kompetencji badawczych i komunikacyjnych. Jednym z wyróżniających elementów jest Sympozjum Doktoranckie, stanowiące obowiązkowy etap prezentacji postępu prac badawczych. Sympozjum stanowi tym samym jedno z najważniejszych narzędzi weryfikacji efektów uczenia się w obszarze umiejętności komunikacji naukowej i upowszechniania wyników badań.

Istotnym elementem systemu zapewniania jakości jest również coroczna ocena postępów każdego doktoranta przez Radę Szkoły Doktorskiej, co gwarantuje ciągłość monitorowania realizacji indywidualnego planu badawczego oraz pozwala na bieżąco identyfikować zarówno osiągnięcia, jak i ewentualne obszary wymagające wsparcia.

W ramach Szkoły Doktorskiej funkcjonuje kilka zespołów odpowiadających za systemowe podejście do oceny i doskonalenia procesu kształcenia, w tym Zespół ds. Rewizji Programu Kształcenia i Oceny Postępu Doktorantów, Zespół ds. Umieędzynarodowienia Szkoły Doktorskiej, Zespół ds. Aplikacji Grantowych oraz Zespół ds. Mikropoświadczeń. Działalność tych ciał jest wyrazem dążenia do systemowego monitorowania i doskonalenia jakości procesu kształcenia oraz zasad weryfikacji efektów uczenia się. Nad rzetelnością procesu weryfikacji czuwają Rada Szkoły Doktorskiej oraz Uczelniany System Doskonalenia Jakości Kształcenia, w którego skład wchodzi również Koordynator ds. Jakości Kształcenia w Szkole Doktorskiej. Tak zorganizowany model nadzoru zapewnia podejście wielopoziomowe i pozwala na bieżącą identyfikację obszarów wymagających doskonalenia metod oceny. Ekspertsi dostrzegają również, że Szkoła reaguje na zmieniające się uwarunkowania społeczno-gospodarcze i postęp technologiczny, weryfikacja efektów uczenia się, szczególnie w obszarze umiejętności, prowadzona jest z wykorzystaniem platform e-learningowych, portalu zarządzania wiedzą i potencjałem badawczym oraz systemu Polska Platforma Medyczna. Doktoranci mają możliwość oceny jakości kształcenia i sposobów weryfikacji efektów uczenia się poprzez coroczne ankiety realizowane w systemie Platforma Studenta, obejmujące ocenę prowadzących oraz zajęć dydaktycznych. Problemem pozostaje jednak niska frekwencja w procesie ankietyzacji, na co Szkoła odpowiedziała wdrożeniem szeregu działań zaradczych, w tym przypomnień mailowych i powiadomień systemowych o trwającym badaniu, możliwości wypełnienia ankiety bezpośrednio po zaliczeniu przedmiotu, zapewnieniem anonimowości i bezpieczeństwa danych oraz prezentacji wyników ankietyzacji wraz z działaniami podjętymi na ich podstawie. Tak skonstruowane mechanizmy zachęcające należy ocenić pozytywnie, niemniej kwestia zwiększenia frekwencji powinna pozostać przedmiotem stałej uwagi kierownictwa Szkoły, gdyż wiarygodność wyników ankiet jest jednym z istotnych źródeł informacji zwrotnej w procesie doskonalenia sposobów weryfikacji efektów uczenia się.

Podsumowując, sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK przyjęty w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej. Zasady weryfikacji są jednoznaczne, transparentne i ogólnie dostępne dla wszystkich uczestników procesu kształcenia, narzędzia weryfikacji są zróżnicowane i adekwatne do specyfiki poszczególnych charakterystyk efektów uczenia się, a proces doskonalenia metod oceny prowadzony jest w trybie systemowym. Na szczególne uznanie zasługują: wprowadzenie elektronicznych sylabusów dla cyklu 2025–2029, gotowość Szkoły do weryfikacji efektów uzyskiwanych poza tradycyjną formą zajęć, formuła Sympozjum Doktoranckiego, coroczna ocena postępów prowadzona przez Radę Szkoły Doktorskiej, powołanie Koordynatora ds. Praktyk Zawodowych/ Dydaktycznych oraz funkcjonowanie zespołów problemowych odpowiadających za doskonalenie poszczególnych obszarów kształcenia. Eksperti formułują następujące zalecenia: rozważenie wprowadzenia oceny kompetencji społecznych jako formalnego elementu rocznej ewaluacji, z jasnym opisem kryteriów i sposobem zbierania informacji zwrotnej od promotora; podtrzymanie postulatu, by zatwierdzenie IPB miało charakter wyłącznie fakultatywny i nie prowadziło do merytorycznej ingerencji w treść planu; oraz dalsze działania zmierzające do zwiększenia frekwencji doktorantów w procesie ankietyzacji. Po uwzględnieniu sformułowanych zaleceń sposób weryfikacji efektów uczenia się gwarantuje wysoką jakość i rzetelność procesu, a tym samym pozytywną realizację kryterium 2.

- **Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej:**

Kadrę dydaktyczną i naukową Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie tworzy 270 osób pełniących różnorodne funkcje, wykładowców, promotorów, promotorów pomocniczych – wśród których znajdują się profesorowie, profesorowie wizytujący, doktorzy habilitowani oraz doświadczeni pracownicy naukowcy aktywni w różnych sieciach badawczych krajowych i międzynarodowych. Kwalifikacje kadry oparte są na kryteriach merytorycznych, które zapewniają właściwą realizację programu kształcenia oraz osiąganie przez doktorantów wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji. Tak liczna i zróżnicowana grupa nauczycieli akademickich oraz pracowników naukowych odpowiada specyfice kształcenia prowadzonego w trzech dyscyplinach: nauk medycznych, nauk farmaceutycznych oraz nauk o zdrowiu, i pozwala na elastyczne dopasowanie obsady zajęć do potrzeb programu.

Eksperti oceniają działania Szkoły zdecydowanie pozytywnie. Zgodnie z Regulaminem Szkoły Doktorskiej zajęcia mogą prowadzić osoby posiadające co najmniej stopień doktora, a także specjaliści z co najmniej czteroletnim doświadczeniem zawodowym, w tym nauczyciele języków obcych oraz osoby prowadzące zajęcia z finansowania badań, zarządzania grantami i informacji naukowej. Po zaakceptowaniu programu kształcenia Rada Szkoły Doktorskiej proponuje koordynatorów oraz nauczycieli prowadzących poszczególne przedmioty zgodnie z przyjętymi kryteriami. Tak ukształtowany model doboru kadry zapewnia, zgodnie z zaleceniami rozporządzenia, że kształcenie prowadzone jest przez osoby posiadające uznany dorobek naukowy oraz kompetencje w zakresie opieki naukowej.

Proces wyboru promotora obejmuje kilka etapów oceny: wstępną na etapie rekrutacji, obejmującą analizę dorobku naukowego oraz wykluczenie konfliktu interesów, oraz formalną przy oficjalnym powołaniu, z wykorzystaniem szczegółowej Ankiety dorobku naukowego kandydata na promotora, drugiego promotora lub promotora pomocniczego. Dokument ten obejmuje dane dotyczące dorobku publikacyjnego (liczba publikacji wg bazy Scopus, indeks Hirscha, wykaz najważniejszych publikacji), doświadczenia w opiece naukowej (liczba prowadzonych prac magisterskich, przewodów doktorskich, liczba wypromowanych doktorów), działalności w zakresie mobilności, zarządzania badaniami naukowymi, badań aplikacyjnych, współpracy z gospodarką oraz aktywności popularyzującej naukę. Ostateczną decyzję o zatwierdzeniu lub odrzuceniu kandydata podejmuje Rada Szkoły Doktorskiej. Tak skonstruowana procedura jest spójna z założeniami rozporządzenia, w którym podkreśla się znaczenie zarówno dorobku publikacyjnego, jak i adekwatnego dorobku zawodowego, w tym doświadczenia w pozyskiwaniu grantów i kierowaniu projektami finansowanymi z grantów. Ankieta stosowana w Szkole Doktorskiej UML pozwala uchwycić wszystkie te aspekty w jednym czytelnym narzędziu i zapewnia obiektywizację procesu oceny kandydatur.

Realizacja procesu dydaktycznego oraz projektów badawczych opiera się na kadrze zatrudnionej w grupach badawczej, badawczo-dydaktycznej i dydaktycznej Uniwersytetu, a kadrę tę istotnie wzmacniają profesorowie wizytujący z co najmniej dwunastu krajów. Przykładem stałej współpracy międzynarodowej są wykłady z metodologii badań naukowych prowadzone przez prof. A. Palese z University of Udine (visiting professor UM w Lublinie), kierowane zarówno do promotorów, jak i do doktorantów. Tego rodzaju otwarcie na ekspertów zagranicznych, połączone z aktywnością profesorów wizytujących pochodzących z wielu różnych krajów, zasługuje na pozytywną ocenę. Przyczynia się ono do podniesienia jakości kształcenia, wzmacnia umiędzynarodowienie Szkoły oraz pozwala doktorantom uzyskać dostęp do różnorodnych perspektyw badawczych, co odpowiada wymogom stawianym

najwyższemu poziomowi kwalifikacji w polskim systemie edukacji.

Uczelnia wzorowo i konsekwentnie wspiera rozwój zawodowy kadry akademickiej zaangażowanej w działalność Szkoły poprzez systemowe działania ukierunkowane na podnoszenie kwalifikacji naukowych i dydaktycznych. Promotorzy i promotorzy pomocniczy mają możliwość uczestnictwa w krajowych i międzynarodowych wydarzeniach naukowych, szkoleniach specjalistycznych oraz programach doskonalenia zawodowego. Regularnie organizowane są również spotkania i szkolenia dla promotorów dotyczące aktualnych procedur obowiązujących w Szkole Doktorskiej, co zapewnia spójność praktyki promotorskiej i ułatwia odnajdywanie się w zmieniającym się otoczeniu prawnym.

W 2021 roku, na mocy Zarządzenia Nr 166/2021 JM Rektora UM w Lublinie, powołano Zespół ds. Ustawicznego Rozwoju Sprawności Akademickiej (URSA), który odpowiada za opracowanie zasad rozwoju kompetencji dydaktycznych nauczycieli akademickich, określenie standardów zawodowych oraz tworzenie skutecznych metod indywidualnej opieki nad nauczycielem akademickim, opartych m.in. na wynikach ankietyzacji i ewaluacji. W ramach tych działań przygotowano programy szkoleniowe dostosowane do potrzeb kadry, obejmujące m.in. kompetencje związane z pracą z doktorantami. Pracownicy Szkoły Doktorskiej korzystają z oferty URSA oraz z możliwości udziału w mobilnościach dydaktycznych i szkoleniowych realizowanych w ramach programów Erasmus+ KA103 i KA107, zarówno w Europie, jak i poza nią. Powołanie URSA należy uznać za inicjatywę modelową, odpowiada ono wprost na założenie rozporządzenia, w myśl którego nawet doświadczeni promotorzy powinni dbać o rozwój swoich kompetencji, w tym tzw. umiejętności przekrojowych, a szkoły doktorskie powinny tworzyć ku temu odpowiednie warunki i kierować do kadry atrakcyjną ofertę szkoleniową.

Należy podkreślić, że Szkoła Doktorska traktuje rozwój kadry nie jako działanie incydentalne, lecz jako stały element zarządzania jakością kształcenia, co odpowiada rzeczywistym oczekiwaniom ewaluacyjnym wynikającym z rozporządzenia.

W zakresie rzetelności działań podejmowanych w celu weryfikacji kwalifikacji kadry, eksperci oceniają działania Szkoły pozytywnie. Zgodnie z Uczelnianym Systemem Zapewnienia Jakości Kształcenia corocznie przeprowadzane jest badanie jakości kształcenia w Szkole Doktorskiej, obejmujące ocenę zajęć dydaktycznych oraz nauczycieli. Badanie realizowane jest w formie anonimowej ankiety elektronicznej na Platformie Studenta. Wyniki analizowane są pod kątem frekwencji i wiarygodności, a uzyskane średnie oceny nauczycieli w poszczególnych semestrach i dyscyplinach przekraczają wartość 4,5 w pięciostopniowej skali. Tak wysoki poziom ocen potwierdza, że nauczyciele realizują powierzone zadania w sposób nienaganny i z dużym zaangażowaniem. Wyniki badań stanowią podstawę do działań doskonalących oraz są upowszechniane w celu kształtowania kultury jakości w Szkole Doktorskiej.

Komplementarnym narzędziem są hospitacje zajęć dydaktycznych o charakterze koleżeńsko-doradczym, które umożliwiają weryfikację kompetencji merytorycznych i pedagogicznych nauczycieli. Rzetelność działań Szkoły w obszarze doboru kadry dydaktycznej potwierdza również reguła, zgodnie z którą nauczyciel akademicki nie może prowadzić zajęć dydaktycznych w Szkole Doktorskiej, jeżeli nie jest zatrudniony w UM w Lublinie lub gdy zachodzą okoliczności dyskwalifikujące. Odpowiedzialność nauczycieli obejmuje zarówno działania zawodowe, jak i postawy w działalności publicznej, co jest wyrazem szerszego rozumienia etosu badacza akademickiego.

W procesie doskonalenia jakości kształcenia uwzględniane są również opinie i preferencje doktorantów w zakresie wyboru prowadzących zajęcia oraz promotorów. Uwagi zgłaszane przez doktorantów, w tym dotyczące trudności we współpracy z promotorem, są kierowane do

przewodniczącego Rady Szkoły Doktorskiej i stanowią podstawę do analizy sytuacji, prowadzenia dyskusji oraz podejmowania decyzji. Sformalizowane ramy postępowania w tym zakresie wprowadziło Zarządzenie Nr 197/2024 Rektora UM w Lublinie w sprawie wprowadzenia procedury rozwiązywania sytuacji konfliktowych w Szkole Doktorskiej UM w Lublinie. Wprowadzenie procedury należy ocenić pozytywnie, stanowi ono ważny element systemu wewnętrznej kontroli jakości kształcenia oraz daje doktorantom czytelną i bezpieczną ścieżkę zgłaszania problemów dotyczących współpracy z promotorem. Podsumowując, kwalifikacje i doświadczenie kadry dydaktycznej oraz promotorów Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie spełniają wszystkie wymagania merytoryczne i formalne wynikające z art. 261 pkt 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz z rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej. Kadra liczy 270 osób, jest wewnętrznie zróżnicowana i dobrana w sposób adekwatny do specyfiki kształcenia w trzech dyscyplinach. Procedury doboru promotorów oparte są na czytelnej Ankiecie dorobku naukowego, a system rozwoju zawodowego, szczególnie dzięki funkcjonowaniu URSA, ofercie programów Erasmus+ KA103 i KA107 oraz współpracy z profesorami wizytującymi z co najmniej dwunastu krajów, co odpowiada najwyższym standardom kształcenia doktorantów. Mechanizmy weryfikacji kompetencji, w tym anonimowa ankietyzacja na Platformie Studenta, hospitacje zajęć oraz procedura rozwiązywania sytuacji konfliktowych wprowadzona Zarządzeniem Nr 197/2024 Rektora UM w Lublinie, zapewniają stały element wewnętrznej kontroli jakości kształcenia. Zalecenie ekspertów dotyczy przede wszystkim zwiększenia frekwencji w procesie ankietyzacji, co wzmocni wiarygodność jednego z kluczowych źródeł informacji zwrotnej.

- **Jakość procesu rekrutacji:**

Rekrutacja do Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie ma charakter uporządkowany, wieloetapowy i jest zorientowana na wybór kandydatów o wysokim potencjale badawczym oraz realnych możliwościach realizacji planowanych projektów naukowych. Kształcenie prowadzone jest w trzech dyscyplinach: nauki medyczne, nauki farmaceutyczne oraz nauki o zdrowiu. O przyjęcie mogą ubiegać się osoby posiadające tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera lub równorzędnym, a także beneficjenci programów „Perły Nauki” lub „Diamentowy Grant”; w szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się również udział absolwentów studiów pierwszego stopnia lub studentów po trzecim roku jednolitych studiów magisterskich. Cudzoziemcy podejmują kształcenie na zasadach określonych w art. 323–328 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W zakresie jakości i dostępności informacji oraz aktów prawa wewnętrznego ocena jest pozytywna. Szczegółowe zasady rekrutacji określa Senat UM w Lublinie, a coroczne limity przyjęć, zarządzenia władz Uczelni. Wszystkie dokumenty mają charakter jawny i publikowane są na stronie internetowej Szkoły Doktorskiej oraz w BIP nie później niż pięć miesięcy przed rozpoczęciem rekrutacji. Strona internetowa funkcjonuje w języku polskim i angielskim, a komunikacja – newslettery, media społecznościowe – prowadzona jest również w wersji anglojęzycznej. Dla zapewnienia równego dostępu kandydatów spoza Uczelni publikowana jest lista jednostek organizacyjnych deklarujących gotowość przyjęcia doktoranta wraz z tematyką badawczą i proponowanym opiekunem naukowym.

Rekrutacja odbywa się w dwóch trybach: głównym, prowadzonym corocznie na przełomie sierpnia i września, oraz ciągłym, obejmującym projekty finansowane ze źródeł zewnętrznych, w szczególności grantów NCN. W trybie ciągłym kierownik projektu ogłasza konkurs zarówno na stronie Uczelni, jak i obligatoryjnie na stronie agencji finansującej. Przyjmowani są także doktoranci realizujący projekty w ramach programu „Marie Skłodowska-Curie Doctoral Networks”, co wzmacnia pozycję Szkoły w międzynarodowych sieciach badawczych. Harmonogram postępowania, terminy składania dokumentów oraz wyniki rekrutacji są ogłaszane publicznie, a dokumentacja dostępna jest w językach polskim i angielskim. Szkoła prowadzi również doktoraty wdrożeniowe, które wymagają współpracy z podmiotem zewnętrznym oraz udziału promotora pomocniczego (opiekuna technicznego z firmy lub instytucji). Choć rozwiązanie to posiada istotny potencjał aplikacyjny, jego realizacja napotyka trudności organizacyjne i proceduralne związane m.in. z rozliczaniem kosztów, zakupem materiałów, harmonogramowaniem badań oraz koordynacją oczekiwań partnerów zewnętrznych. Zaleca się bardziej aktywne promowanie tej ścieżki oraz pogłębioną analizę dotychczasowych niepowodzeń.

Sposób przeprowadzenia konkursu oceniono pozytywnie. Rekrutacja główna jest kilkietapowa i obejmuje złożenie dokumentów aplikacyjnych, ocenę projektu badawczego, egzamin kwalifikacyjny, potwierdzenie znajomości języka angielskiego na poziomie B2+, ocenę dorobku naukowego, zdolności i predyspozycji do pracy badawczej oraz wpis na listę doktorantów lub wydanie decyzji administracyjnej o odmowie przyjęcia. Od roku 2024/2025 kandydaci składają formularz oceny dorobku potwierdzony przez Bibliotekę Główną UM oraz opis projektu według ujednoliconego szablonu, a w części dotyczącej planu zarządzania danymi przedstawiają informacje o rodzaju danych badawczych, zasadach ich udostępniania i archiwizacji, zgodnie z zasadami otwartej nauki. Kryteria oceny są jawne, a dokumentacja procesu, w tym uzasadnienia decyzji, została oceniona jako przejrzysta i sprzyjająca transparentności postępowania.

Komisję Rekrutacyjną powołuje osoba kierująca Szkołą Doktorską zgodnie ze Statutem UM w

Lublinie. W jej skład wchodzi Przewodniczący Rady Szkoły Doktorskiej, Kierownicy Studiów Doktoranckich oraz nauczyciele akademicki reprezentujący trzy dyscypliny prowadzone w Szkole, posiadający tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego; w posiedzeniach uczestniczy także przedstawiciel Dziekanatu. Tak skonstruowana Komisja gwarantuje odpowiednie kwalifikacje członków oraz reprezentatywność wszystkich dyscyplin. Projekty badawcze poddawane są ocenie dwóch niezależnych recenzentów, a w razie istotnych rozbieżności powoływany jest trzeci recenzent. Podczas rozmowy kwalifikacyjnej oceniane są: poziom wiedzy, umiejętność prowadzenia merytorycznej dyskusji naukowej, motywacja kandydata oraz realność realizacji projektu w cyklu czteroletnim. Na podstawie sumy punktów sporządzana jest lista rankingowa. Od decyzji o odmowie przyjęcia przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy skierowany do Rektora w terminie 14 dni. Większość doktorantów wywodzi się z UM w Lublinie, najczęściej spośród byłych uczestników kół naukowych, rekomenduje się podjęcie bardziej aktywnych działań ukierunkowanych na zwiększenie liczby kandydatów zewnętrznych, krajowych i zagranicznych.

Sposób uwzględniania potrzeb osób z niepełnosprawnościami oceniono pozytywnie. Uczelnia ma wypracowane ścieżki wsparcia, a koordynację prowadzi Pełnomocnik Rektora ds. Osób z Niepełnosprawnościami. Kandydatom przysługuje katalog uprawnień obejmujący m.in. dostosowanie formy egzaminu z zachowaniem równoważności i obiektywności oceny, zapewnienie dostępności architektonicznej miejsca egzaminu, odpowiednie nagłośnienie i oświetlenie, wydłużenie czasu trwania egzaminu, dostępność cyfrową egzaminu w formie zdalnej, asystenta dydaktycznego oraz tłumacza języka migowego lub lipspeakera. Pozytywnie oceniono także rozwiązania wspierające kandydatów zagranicznych: dedykowane wsparcie organizacyjne i administracyjne, pomoc w sprawach pobytowych oraz w kontaktach z administracją Uczelni.

Sposób weryfikacji predyspozycji kandydata do prowadzenia działalności naukowej oceniono pozytywnie. Predyspozycje weryfikowane są na podstawie dorobku naukowego, jakości projektu badawczego oraz rozmowy kwalifikacyjnej, a projekt oceniany jest przez dwóch niezależnych recenzentów z trzech dyscyplin reprezentowanych w Szkole. Wprowadzenie ujednoliconego szablonu opisu projektu oraz wymogu potwierdzenia dorobku przez Bibliotekę Główną UM podnosi obiektywność i porównywalność postępowania. Dyrektor Szkoły Doktorskiej w sposób przemyślany ocenia, czy limit miejsc pozostaje właściwie dostosowany do realnych zasobów Szkoły, w tym dostępności promotorów, zaplecza laboratoryjnego oraz infrastruktury badawczej.

Rzetelność działań na rzecz doskonalenia procesu rekrutacji oceniono pozytywnie. W latach 2019–2024 proces był doskonalony w odpowiedzi na wyniki analiz oraz wnioski Komisji Rekrutacyjnej; zmieniono punktację za projekt badawczy, doprecyzowano kryteria oceny egzaminu, sformułowano zasadę powoływania trzeciego recenzenta oraz dostosowano kryteria oceny dorobku naukowego. Początkowo zwiększano limity przyjęć w naukach medycznych, jednak analiza osiągnięć doktorantów wykazała, że wzrost limitów nie przełożył się na napływ kandydatów o wysokim poziomie przygotowania, dlatego od roku 2024/2025 limity zmniejszono o połowę, by utrzymać wysoką jakość kształcenia. W roku 2024 powołano Zespół ds. Rekrutacji do Szkoły Doktorskiej, w skład którego weszli przedstawiciele wszystkich dyscyplin oraz Samorządu Doktorantów; efektem prac było uchwalenie nowych zasad rekrutacji obowiązujących od roku akademickiego 2025/2026, obejmujących aktualizację sylwetki kandydata i absolwenta. Kolejna planowana rewizja obejmie m.in. włączenie doktoranta do Komisji Rekrutacyjnej w statusie obserwatora.

Eksperti wskazują na potrzebę prowadzenia systematycznej analizy przyczyn rezygnacji oraz

skreśleń z listy doktorantów, obejmującej zarówno osoby, które nie podjęły kształcenia po zakwalifikowaniu, jak i doktorantów rezygnujących w trakcie programu. Analiza taka powinna uwzględniać czynniki organizacyjne i programowe, jak również kwestie związane z relacją promotorską, specjalizacją zawodową, mobilnością oraz warunkami środowiska akademickiego, a wnioski mogłyby stanowić podstawę dalszego doskonalenia procesu rekrutacji.

Podsumowując, proces rekrutacji do Szkoły Doktorskiej UM w Lublinie spełnia wymogi przejrzystości, dostępności i rzetelności określone w przepisach prawa oraz w rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. Wieloetapowość i otwartość postępowania gwarantują wybór kandydatów najlepiej przygotowanych do prowadzenia działalności naukowej, a stosowane kryteria oceny dorobku, projektu badawczego i predyspozycji zapewniają obiektywność i porównywalność wyników, którą wzmacnia udział niezależnych recenzentów. Zalecenia ekspertów dotyczą: aktywizacji rekrutacji kandydatów zewnętrznych, wprowadzenia systematycznej analizy przyczyn rezygnacji i skreśleń, bardziej aktywnego promowania doktoratów wdrożeniowych wraz z analizą dotychczasowych niepowodzeń oraz dalszego racjonalnego dostosowywania limitów miejsc do realnych zasobów Szkoły.

- **Jakość opieki naukowej lub artystycznej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej:**
Ocena jakości opieki naukowej w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie odnosi się do poziomu opieki naukowej zapewnianej doktorantowi przez szkołę doktorską oraz wsparcia, jakie otrzymuje on przy rozwiązywaniu problemu badawczego stanowiącego przedmiot rozprawy doktorskiej. Zebrany w toku wizytacji materiał pozwala stwierdzić, że system opieki naukowej w UML ma charakter uporządkowany, sformalizowany i wyraźnie projakościowy.

W odniesieniu do pierwszego kryterium szczegółowego, dotyczącego sposobu i kryteriów wyznaczania oraz zmiany promotora, promotorów lub promotora pomocniczego, każdy doktorant pozostaje pod opieką promotora, promotorów albo promotora i promotora pomocniczego. Wyznaczenie odbywa się planowo, w terminie trzech miesięcy od dnia podjęcia kształcenia. Szczegółowe zasady określa Regulamin Szkoły Doktorskiej, a kandydat składa Radzie Szkoły Doktorskiej wniosek o wyznaczenie promotora wraz z oświadczeniem o posiadanym dorobku. Na pozytywną ocenę zasługują jasno określone wymagania wobec promotorów, obejmujące co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny, aktualny dorobek publikacyjny z ostatnich pięciu lat w czasopiśmie z wykazów Ministra Nauki posiadających współczynnik wpływu IF, a także zgodność kompetencji badawczych z tematyką rozprawy. Dzięki temu zachowana jest dbałość o optymalne dopasowanie opiekuna do specyfiki problemu badawczego oraz o odpowiedni potencjał naukowy planowanej współpracy.

Istotnym rozwiązaniem jest możliwość powoływania na promotorów osób spoza UML, w tym pracowników zagranicznych uczelni i instytucji naukowych posiadających znaczące osiągnięcia w obszarze będącym przedmiotem rozprawy. Sprzyja to realizacji rozpraw interdyscyplinarnych i międzynarodowych. Szkoła wprowadziła zabezpieczenia jakościowe wykluczające pełnienie funkcji promotora przez osoby, które w okresie ostatnich pięciu lat były promotorem czworga doktorantów skreślonych z listy z powodu negatywnego wyniku oceny śródkresowej lub sprawowały opiekę nad co najmniej dwiema osobami, które nie uzyskały pozytywnych recenzji. Tryb zmiany lub odwołania promotora jest jasno określony, a Rada Szkoły Doktorskiej rozpatruje wnioski w terminie trzydziestu dni, biorąc pod uwagę między innymi długotrwałą chorobę lub zmianę miejsca zatrudnienia promotora, jego rezygnację albo wystąpienie konfliktu z doktorantem. W celu zapewnienia właściwej jakości opieki promotor sprawuje pieczę nad nie więcej niż trzema doktorantami, a w wyjątkowych sytuacjach, za zgodą Dziekana, nad maksymalnie pięcioma osobami.

W odniesieniu do jakości współpracy doktoranta z promotorem oraz rozwiązywania sytuacji konfliktowych, w toku wizytacji potwierdzono, że współpraca ma charakter bezpośredni, intensywny i zorientowany na rozwój naukowy oraz tzw. umiejętności przekrojowych podopiecznego. Promotor współtworzy z doktorantem Indywidualny Plan Badawczy, monitoruje postępy i opiniuje realizację planu na zakończenie każdego roku kształcenia. Wspiera również doktoranta w pozyskiwaniu środków finansowych, uczestnictwie w konferencjach, wyjazdach do szkół letnich oraz w stażach naukowych, odgrywając istotną rolę w kształtowaniu jego kompetencji badawczych i społecznych. Promotor pomocniczy uzupełnia ten model, opiniując IPB i udzielając konsultacji merytorycznych, co jest szczególnie istotne przy realizacji rozpraw interdyscyplinarnych.

Pozytywnie należy ocenić mechanizmy monitorowania jakości opieki promotorskiej. Ocena prowadzona jest poprzez anonimowe ankiety „Promotor–Doktorant” oraz „Doktorant–Promotor”, których wyniki potwierdzają wysoki poziom satysfakcji doktorantów ze współpracy. Konflikty mają charakter incydentalny, a Uczelnia wypracowała przejrzyste zasady

postępowania w takich sytuacjach. Od roku akademickiego 2024/2025 obowiązuje Zarządzenie nr 197/2024 Rektora UML, wprowadzające formalną procedurę rozwiązywania sytuacji konfliktowych. Dokument ten precyzuje, do kogo można się zwrócić w przypadku sporu, jakie kroki podejmowane są w celu jego rozstrzygnięcia oraz w jaki sposób zachowana jest poufność postępowania, co odpowiada oczekiwaniom rozporządzenia.

W odniesieniu do zapewnienia doktorantom, w tym osobom z niepełnosprawnościami i doktorantom będącym rodzicami, prawidłowych warunków i wsparcia, Uniwersytet Medyczny w Lublinie zapewnia pełny dostęp do infrastruktury i życia akademickiego. Działania koordynuje Biuro do spraw Osób z Niepełnosprawnościami, a zasady wsparcia określają „Zasady zapewniania dostępności w UML” oraz „Standardy informacyjne i komunikacyjne”, opracowane w ramach projektu „Uczelnia – program dostępności dla osób z niepełnosprawnościami”. Doktoranci mogą korzystać z przedłużenia okresu kształcenia w przypadku długotrwałej choroby, opieki nad członkiem rodziny lub dzieckiem z niepełnosprawnością, co umożliwi pogodzenie obowiązków rodzicielskich z realizacją indywidualnego planu badawczego.

Szczególnie wartościowym elementem systemu wsparcia jest możliwość ciągłego korzystania przez doktorantów z Akademickiej Pomocy Psychologicznej i Edukacyjnej (APPiE), poradnika POMOCwKRYZYSIE oraz pokoi wyciszenia w budynkach uniwersytetu. Doktoranci mają zagwarantowany dostęp do pomocy psychologicznej i psychiatrycznej bez ograniczeń co do liczby wizyt, co należy uznać za rozwiązanie wzorcowe. Dostęp do infrastruktury badawczej, w tym nowoczesnej aparatury laboratoryjnej, został zorganizowany w sposób umożliwiający efektywną realizację indywidualnych planów badawczych, a kwestie finansowania badań rozwiązywane są zarówno w oparciu o środki uczelniane, jak i poprzez wsparcie w aplikowaniu o granty zewnętrzne.

Szkoła Doktorska konsekwentnie promuje interdyscyplinarność oraz umiędzynarodowienie badań. W okresie objętym ewaluacją organizowane były szkoły letnie i zimowe, podczas których zaproszeni eksperci z wiodących ośrodków akademickich i badawczych prowadzili wykłady, seminaria i warsztaty tematyczne, wzbogacając potencjał Szkoły. Doktoranci uzyskują również wsparcie w realizacji wyjazdów naukowych do ośrodków w Europie i na świecie, gdzie mogą prowadzić badania, korzystać z konsultacji eksperckich i poznawać nowoczesne technologie laboratoryjne. Uczelnia zachęca ich do uczestnictwa w specjalistycznych szkoleniach zewnętrznych obejmujących zaawansowane techniki eksperymentalne i analizę bioinformatyczną, co przekłada się na wzrost jakości realizowanych projektów.

W odniesieniu do piątego kryterium szczegółowego, dotyczącego rzetelności weryfikacji i oceny pracy promotorów, należy stwierdzić, że praca promotorów podlega regularnej ocenie. Wykorzystywane w tym celu anonimowe ankiety „Promotor–Doktorant” oraz „Doktorant–Promotor” stanowią istotne narzędzie wewnętrznej kontroli jakości kształcenia, gdyż umożliwiają ocenę wywiązywania się przez promotora z obowiązków również na podstawie opinii podopiecznych. Wnioski z ankiet są wykorzystywane w procesie doskonalenia opieki promotorskiej, a w połączeniu z możliwościami zmiany lub odwołania promotora tworzą spójny mechanizm reagowania na ewentualne nieprawidłowości.

Jako obszar wymagający dalszego rozwoju należy wskazać konieczność wzmocnienia systemu monitorowania losów absolwentów Szkoły Doktorskiej w okresie 2–3 lat po obronie rozprawy doktorskiej, co pozwoli ocenić rzeczywisty wpływ kształcenia na kariery badawcze oraz przyczyni się do dalszego doskonalenia programu.

Podsumowując, system opieki naukowej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej w

Szkole Doktorskiej UML, należy ocenić wysoko. Wprowadzone rozwiązania od jasno określonych kryteriów wyznaczania promotorów, przez sformalizowaną procedurę rozwiązywania sytuacji konfliktowych, po szerokie wsparcie psychologiczne, edukacyjne i infrastrukturalne, w tym dla osób z niepełnosprawnościami i doktorantów będących rodzicami.

- **Rzetelność przeprowadzania oceny śródkresowej:**

Rzetelność przeprowadzania oceny śródkresowej w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie należy ocenić pozytywnie. Przyjęte rozwiązania organizacyjne i proceduralne tworzą spójny system monitorowania postępów doktorantów w realizacji Indywidualnych Planów Badawczych. Ocena śródkresowa nie jest w Szkole traktowana wyłącznie jako formalny obowiązek wynikający z ustawy, lecz jako istotny element nadzoru nad jakością kształcenia, pozwalający zweryfikować rzeczywisty postęp pracy badawczej, terminowość realizacji zaplanowanych zadań oraz zasadność dalszego prowadzenia projektu doktorskiego w przyjętym kształcie.

Zasady oceny śródkresowej zostały określone w Regulaminie Szkoły Doktorskiej oraz w Załączniku nr 14 do Regulaminu Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie z dnia 23 kwietnia 2025 r. Dokumenty te opisują podstawowe elementy procedury, w tym zakres oceny, wymagane dokumenty, skład komisji oraz przebieg postępowania. Pozytywnie należy ocenić fakt, że zasady są dostępne dla doktorantów, a Szkoła organizuje spotkania informacyjne poświęcone omówieniu procedury. W przypadku doktorantów anglojęzycznych informacje przekazywane są również w języku angielskim, co sprzyja przejrzystości procesu i ogranicza ryzyko nierównego dostępu do informacji.

Ocena śródkresowa ma charakter dwuetapowy. Obejmuje analizę dokumentacji oraz rozmowę doktoranta z komisją. Doktorant przedstawia sprawozdanie śródkresowe z realizacji Indywidualnego Planu Badawczego, dokumenty potwierdzające osiągnięcia naukowe oraz prezentację dotyczącą aktualnego stanu realizacji IPB. Za szczególnie właściwe należy uznać to, że komisja ocenia przede wszystkim stopień realizacji Indywidualnego Planu Badawczego, a nie jakość samego wystąpienia publicznego. Jest to podejście zgodne z istotą oceny śródkresowej. Jej celem nie powinno być sprawdzenie sprawności prezentacyjnej doktoranta, lecz ustalenie, czy przyjęty plan badawczy jest faktycznie realizowany, czy projekt zachowuje wykonalność oraz czy ewentualne opóźnienia lub zmiany mają uzasadnienie naukowe i organizacyjne.

Pozytywnie należy również ocenić wymóg podpisywania przez członków komisji oświadczenia o zachowaniu poufności przed zapoznaniem się z dokumentacją.

Skład komisji oceny śródkresowej został ukształtowany w sposób zasadniczo prawidłowy. Komisje są powoływane przez Radę Szkoły Doktorskiej i składają się z trzech osób, przy czym co najmniej jedna z nich posiada stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora w dyscyplinie, w której przygotowywana jest rozprawa doktorska, i jest zatrudniona poza podmiotem prowadzącym szkołę doktorską. Promotor ani promotor pomocniczy nie mogą być członkami komisji, co wzmacnia bezstronność oceny. Dla poszczególnych dyscyplin powoływane są odrębne komisje, a w przypadku projektów interdyscyplinarnych możliwe jest zaproszenie dodatkowego eksperta reprezentującego drugą dyscyplinę. Rozwiązanie to dobrze odpowiada charakterowi kształcenia prowadzonego w Szkole.

Na pozytywną ocenę zasługuje także sposób doboru członków komisji. Uwzględniane są kompetencje naukowe, metodologiczne, akademickie i zawodowe, w tym dorobek publikacyjny, doświadczenie w pozyskiwaniu środków na badania, znajomość zasad etyki prowadzenia badań naukowych oraz aktywność w zakresie upowszechniania wyników badań. Weryfikacja osób zatrudnionych w Uniwersytecie odbywa się z wykorzystaniem danych bibliometrycznych Biblioteki UML, natomiast w przypadku ekspertów zewnętrznych z użyciem publicznych źródeł informacji o dorobku naukowym. Taki sposób postępowania pozwala zapewnić odpowiedni poziom merytoryczny oceny. Ważnym elementem procedury jest karta recenzji, która umożliwia doktorantowi odniesienie się do zgłoszonych uwag.

Z materiału samooceny wynika, że do 10 września 2025 r. Szkoła przeprowadziła ocenę śródkresową dla czterech pełnych roczników oraz rozpoczęła ocenę rocznika 2023/2024. Zdecydowana większość ocen została przeprowadzona w terminie ustawowym, z wyjątkiem przypadków związanych z zawieszeniem kształcenia. Wszystkie oceny dla czterech pełnych roczników były pozytywne, natomiast w roczniku 2023/2024, według stanu na wskazaną datę, wystawiono jedną ocenę negatywną. Dane te wskazują na stabilność procedury i na to, że większość doktorantów realizowała swoje plany badawcze w sposób akceptowany przez komisje. Jednocześnie tak wysoki odsetek ocen pozytywnych powinien zachęcać Szkołę do dalszego dbania o krytyczny i porównywalny charakter oceny, tak aby procedura zachowała rzeczywistą funkcję selekcyjną i jakościową.

Za wartościowe należy uznać możliwość formułowania przez komisje rekomendacji i zastrzeżeń dotyczących realizacji IPB. Dzięki temu ocena śródkresowa może pełnić funkcję korekcyjną. Pozwala wskazać doktorantowi, które elementy projektu wymagają dopracowania, gdzie występują opóźnienia, a także jakie działania mogą zwiększyć szanse na terminowe i jakościowe ukończenie rozprawy. W tym sensie procedura nie kończy się na wydaniu oceny, lecz może realnie wspierać dalszy rozwój naukowy doktoranta.

Mimo ogólnie pozytywnej oceny, należy wskazać kilka kwestii wymagających doprecyzowania. Procedura powoływania komisji oceny śródkresowej powinna zostać opisana w Regulaminie bardziej szczegółowo. Warto doprecyzować sposób wyłaniania kandydatów, kryteria ich doboru, tryb dokumentowania braku przeszkód do udziału w komisji oraz zasady postępowania w przypadku konieczności zmiany jej składu. Załącznik nr 14 powinien zostać uzupełniony o jednoznacznie opisaną procedurę odwoławczą od negatywnego wyniku oceny śródkresowej. Z informacji przedstawionych w raporcie samooceny wynika, że doktorantowi przysługuje prawo odwołania, a termin jego wniesienia wynosi 7 dni od dnia udostępnienia wyników. Z punktu widzenia standardów proceduralnych wskazane jest jednak, aby wszystkie elementy tej ścieżki były wprost zapisane w regulacji dotyczącej oceny śródkresowej.

Dotyczy to zwłaszcza organu właściwego do rozpatrzenia odwołania, formy i terminu jego wniesienia, zakresu rozpatrywania sprawy, możliwych rozstrzygnięć oraz sposobu poinformowania doktoranta o wyniku. Ma to szczególne znaczenie, ponieważ negatywna ocena śródkresowa wywołuje poważne konsekwencje dla dalszego statusu doktoranta. Warto wzmocnić mechanizmy przeciwdziałania konfliktowi interesów. Obecna weryfikacja kompetencji i powiązań formalnych członków komisji jest potrzebna, ale nie wyczerpuje problemu. Nie obejmuje bowiem relacji prywatnych, niesformalizowanych zależności zawodowych, wcześniejszych konfliktów ani innych okoliczności, które mogą wpływać na bezstronność oceny. Dlatego zasadne jest wprowadzenie formalnych deklaracji braku konfliktu interesów, podpisywanych przez recenzentów i członków komisji przed każdą oceną śródkresową. Jest to rozwiązanie zgodne z dobrymi praktykami stosowanymi w recenzjach publikacji naukowych i projektów grantowych. Sugeruje się dalsze rozwijanie praktyki archiwizacji dokumentacji oceny śródkresowej oraz zapewnienie jej dostępności dla kolejnych komisji oceniających, oczywiście z zachowaniem zasad poufności. Dokumentacja obejmująca sprawozdania, prezentacje, karty recenzji, protokoły, rekomendacje i uwagi komisji powinna tworzyć ciągłą historię oceny postępów doktoranta. Może to mieć istotne znaczenie przy kolejnych ocenach rocznych, zmianie promotora, analizie problemów w realizacji IPB albo w przypadku odwołania.

Pozytywnie należy ocenić planowane badania ankietowe wśród doktorantów i promotorów dotyczące jakości przeprowadzania oceny śródkresowej. Włączenie obu grup w ocenę procedury może dostarczyć Szkole użytecznych informacji o tym, czy zasady są zrozumiałe,

czy komunikacja jest wystarczająca, czy informacja zwrotna ma wartość praktyczną oraz czy doktoranci postrzegają procedurę jako sprawiedliwą. Ważne jednak, aby ankietyzacja była prowadzona regularnie, a jej wyniki rzeczywiście wykorzystywano do doskonalenia procesu. Za rozwiązanie wymagające dalszej obserwacji, ale co do zasady pozytywne, należy uznać zapraszanie promotora do udziału w posiedzeniu komisji w charakterze obserwatora, z wyłączeniem części niejawnej. Może to ułatwić zrozumienie uwag komisji i ich późniejsze wdrożenie w pracy z doktorantem. Należy jednak konsekwentnie zachować rozdział między rolą promotora jako osoby wspierającej doktoranta a niezależnością komisji podejmującej decyzję.

Podsumowując, ocena śródkresowa w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie jest przeprowadzana w sposób rzetelny, przejrzysty i merytorycznie uzasadniony. Procedura obejmuje analizę dokumentów, rozmowę z doktorantem, udział komisji o właściwym składzie, obecność eksperta zewnętrznego, wyłączenie promotora i promotora pomocniczego z członkostwa w komisji, protokołowanie posiedzeń oraz możliwość formułowania rekomendacji. Szczególnie pozytywnie należy ocenić koncentrację na realizacji Indywidualnego Planu Badawczego oraz wykorzystanie karty recenzji jako narzędzia wspierającego rozwój doktoranta.

Zastrzeżenia mają charakter doskonalący i nie podważają pozytywnej oceny kryterium. Dotyczą głównie potrzeby bardziej szczegółowego opisu procedury powoływania komisji, uzupełnienia regulacji o ścieżkę odwoławczą, wprowadzenia formalnych deklaracji braku konfliktu interesów oraz lepszego wykorzystania archiwizowanej dokumentacji w dalszym monitorowaniu postępów doktoranta. Po uwzględnieniu tych rekomendacji system oceny śródkresowej będzie jeszcze lepiej zabezpieczał bezstronność, przejrzystość i rzetelność procesu, a tym samym w pełni odpowiadał standardom oczekiwanym od szkoły doktorskiej prowadzącej kształcenie na najwyższym poziomie.

- **Umiejdzynarodowienie:**

Umiejdzynarodowienie Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie należy ocenić pozytywnie. Materiał zebrany w toku wizytacji wskazuje, że Szkoła podejmuje realne i wielokierunkowe działania służące włączaniu doktorantów oraz kadry w międzynarodowe środowisko naukowe. Obejmują one mobilność doktorantów i nauczycieli akademickich, udział w programach międzynarodowych, organizację szkół letnich i zimowych z udziałem ekspertów zagranicznych, wsparcie doktorantów cudzoziemców, prowadzenie wybranych aktywności w języku angielskim oraz rozwijanie współpracy z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Umiejdzynarodowienie nie ma więc charakteru wyłącznie deklaratywnego, lecz znajduje potwierdzenie w konkretnych instrumentach dydaktycznych, organizacyjnych i finansowych.

W odniesieniu do umiejdzynarodowienia kadry należy podkreślić, że Szkoła korzysta z potencjału nauczycieli akademickich i promotorów posiadających doświadczenie w międzynarodowych projektach, sieciach współpracy naukowej, konferencjach, stypendiach i stażach zagranicznych. Wśród kadry znajdują się również profesorowie wizytujący oraz osoby aktywne w międzynarodowych inicjatywach badawczych. Ważnym elementem są szkoły letnie i zimowe, stanowiące obowiązkowy komponent kształcenia. W okresie funkcjonowania Szkoły wzięło w nich udział 12 ekspertów z zagranicznych ośrodków reprezentujących nauki medyczne, nauki farmaceutyczne oraz nauki o zdrowiu. Daje to doktorantom kontakt z odmiennymi tradycjami badawczymi, standardami metodologicznymi i praktykami akademickimi.

Na uwagę zasługuje otwartość Szkoły na udział zagranicznych partnerów w opiece nad doktorantami. Przykładem jest porozumienie dotyczące wspólnej międzynarodowej opieki nad rozprawą doktorską przygotowywaną we współpracy z Université Paris-Saclay. Wyznaczenie osób odpowiedzialnych po stronie zagranicznej uczelni i UML za naukowe prowadzenie projektu doktorskiego stanowi ważny przykład umiejdzynarodowienia opieki promotorskiej. Wspólne promotorstwo lub rozwiązania zbliżone do co-tutelle tworzą przestrzeń do wymiany doświadczeń i budowania trwałych relacji międzyinstytucjonalnych.

W zakresie umiejdzynarodowienia procesu kształcenia i działalności naukowej doktorantów Szkoła wdrożyła wiele rozwiązań zasługujących na pozytywną ocenę. Program kształcenia obejmuje obowiązkowy przedmiot „Język angielski specjalistyczny”, uzupełniony zajęciami fakultatywnymi. Obowiązkowy charakter mają również aktywności o wymiarze międzynarodowym, takie jak udział w konferencjach, wykładach specjalistycznych oraz szkoleniach, także za granicą. Istotne jest to, że Szkoła wspiera finansowo udział doktorantów w tych przedsięwzięciach.

Wartościowym rozwiązaniem jest obowiązkowe Sympozjum Doktoranckie, podczas którego doktoranci trzeciego roku prezentują w języku angielskim postępy prac badawczych przed członkami Rady Szkoły Doktorskiej oraz innymi uczestnikami kształcenia w danej dyscyplinie. Sympozjum wzmacnia kompetencje komunikacji naukowej, przygotowuje doktorantów do udziału w międzynarodowych konferencjach i wymaga posługiwania się językiem angielskim w prezentacji wyników badań.

Istotnym obszarem umiejdzynarodowienia pozostaje mobilność akademicka doktorantów. W latach 2019–2024 w stażach naukowych realizowanych m.in. w ramach programu NAWA oraz innych inicjatyw międzynarodowych uczestniczyło 23 doktorantów. Doktoranci mogą również korzystać z programu Erasmus+ Praktyki, umożliwiającego realizację staży w uczelniach partnerskich UML, innych instytucjach szkolnictwa wyższego posiadających akredytację ECHE oraz w organizacjach publicznych i prywatnych. W analizowanym okresie z tej formy

mobilności skorzystało 12 doktorantów, którzy odbywali wyjazdy do uznanych ośrodków naukowych w Europie.

Szczególne znaczenie ma projekt mobilności międzynarodowej realizowany od roku akademickiego 2025/2026. Zgodnie z przedstawionymi informacjami z wyjazdów zagranicznych ma skorzystać 70 doktorantów oraz 12 przedstawicieli kadry akademickiej, natomiast 16 osób z zagranicznych ośrodków naukowych zrealizuje mobilności przyjazdowe w UML. Skala tego przedsięwzięcia wskazuje na wyraźne wzmocnienie umiędzynarodowienia i może stać się jednym z kluczowych narzędzi budowania trwałej kultury mobilności. Ważne jednak, aby projekt ten został wykorzystany jako podstawa stabilnych mechanizmów współpracy z zagranicznymi partnerami, a nie jedynie jako jednorazowy impuls.

Pozytywnie należy ocenić mini granty MIND, czyli Międzynarodową Inicjatywę Naukową dla Doktorantów, realizowane w roku akademickim 2024/2025 w ramach programu „Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza”. Przyznanie pięciu mini grantów po 40 000 zł na działania badawcze o charakterze międzynarodowym jest dobrym przykładem instrumentu wspierającego umiędzynarodowienie indywidualnych projektów doktorskich.

W odniesieniu do doktorantów cudzoziemców należy podkreślić, że Szkoła zapewnia im wsparcie administracyjne i organizacyjne w języku angielskim. W okresie objętym ewaluacją kształciło się w niej 12 doktorantów cudzoziemców, a w latach 2019–2025 przyjęto 9 cudzoziemców w ramach rekrutacji grantowych. Dane te potwierdzają istniejący potencjał umiędzynarodowienia, choć jednocześnie pokazują potrzebę dalszego wzmacniania rekrutacji cudzoziemców w trybie podstawowym, a nie wyłącznie w ramach ścieżek projektowych.

Wsparcie dla doktorantów zagranicznych obejmuje dostęp do dokumentacji i zajęć w języku angielskim, możliwość nauki języka polskiego, pomoc w sprawach formalnych oraz finansowanie obowiązkowych aktywności rozwojowych na zasadach równych z doktorantami krajowymi. Pozytywnie należy odnotować, że zajęcia w języku angielskim prowadzone są nawet dla jednej osoby, co świadczy o realnym uwzględnianiu potrzeb doktorantów cudzoziemców. Takie podejście wzmacnia wiarygodność oferty międzynarodowej.

W zakresie rozpoznawalności Szkoły za granicą podejmowane są działania promocyjne i komunikacyjne. Szkoła jest aktywna w mediach społecznościowych, a przedstawiciele UML uczestniczyli w międzynarodowych targach edukacyjnych, m.in. Student Recruitment Fairs w Norwegii. Istotnym elementem rozpoznawalności jest wzrost aktywności publikacyjnej w czasopiśmie indeksowanych w Web of Science oraz rosnąca liczba międzynarodowych doniesień zjazdowych.

Mimo pozytywnej oceny należy wskazać obszary wymagające dalszego doskonalenia. Przede wszystkim zasadne jest opracowanie formalnej strategii umiędzynarodowienia Szkoły Doktorskiej na kolejne 4–5 lat. Strategia powinna zawierać mierzalne cele ilościowe i jakościowe, obejmujące m.in. liczbę doktorantów cudzoziemców, mobilności, projektów międzynarodowych, wspólnych promotorstw, zajęć w języku angielskim oraz efektów mobilności.

Warto również wzmocnić powiązania doktorantów przyjeżdżających z ich instytucjami macierzystymi. Mobilność przyjazdowa nie powinna kończyć się na indywidualnym pobycie doktoranta w UML, lecz służyć budowaniu trwalszych relacji między zespołami, promotorami i jednostkami organizacyjnymi. Zasadne byłoby dokumentowanie efektów takich pobytów, w tym planów dalszej współpracy, publikacji, seminariów, projektów lub kolejnych mobilności. Kolejną rekomendacją jest rozważenie wprowadzenia systemu mentora kulturowego lub adaptacyjnego dla nowych doktorantów zagranicznych. Funkcję tę mógłby pełnić starszy doktorant, doktorant cudzoziemiec z większym doświadczeniem albo wyznaczony pracownik

administracyjny. Takie rozwiązanie ułatwiłoby adaptację akademicką, społeczną i organizacyjną, a jednocześnie ograniczyłoby ryzyko izolacji doktorantów zagranicznych. Warto opracować formalne procedury reagowania na sytuacje kryzysowe związane z bezpieczeństwem i pobytem doktorantów zagranicznych.

Podsumowując, Szkoła Doktorska Uniwersytetu Medycznego w Lublinie prowadzi istotne i wielokierunkowe działania w zakresie umiędzynarodowienia. Obejmują one mobilność doktorantów i kadry, udział w programach Erasmus+ i NAWA, organizację szkół letnich i zimowych, wsparcie doktorantów cudzoziemców, rozwijanie międzynarodowej opieki promotorskiej, finansowanie aktywności międzynarodowych oraz promocję Szkoły za granicą. Sformułowane rekomendacje mają charakter rozwojowy i nie podważają pozytywnej oceny kryterium. Po ich uwzględnieniu działania Szkoły będą miały jeszcze bardziej systemowy, mierzalny i trwały charakter.

- **Skuteczność kształcenia doktorantów:**

Ocena skuteczności kształcenia doktorantów w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie służy sprawdzeniu efektywności procesu kształcenia, przy czym ze względu na zróżnicowaną specyfikę szkół doktorskich i reprezentowanych dyscyplin zachowano ekspercki charakter ewaluacji, łącząc dane ilościowe z analizą jakościową.

Odnosząc się do terminowości kończenia kształcenia w szkole doktorskiej zgodnie z programem, należy stwierdzić, że w okresie objętym ewaluacją w Szkole Doktorskiej UML kształciło się łącznie 341 doktorantów, spośród których 44 ukończyło kształcenie w latach 2019–2025. W całym analizowanym okresie odnotowano 30 skreśleń, w tym 19 rezygnacji własnych. Ich rozkład w kolejnych rocznikach rekrutacyjnych (2019/2020 – 6, 2020/2021 – 3, 2021/2022 – 5, 2022/2023 – 5) nie wskazuje na zjawiska o charakterze systemowym, jednak wymaga dalszego monitorowania i pogłębionej analizy przyczyn odejść. Szczególnie istotne jest rozróżnienie między przyczynami naukowymi, organizacyjnymi, zawodowymi i osobistymi, co mogłoby stanowić podstawę do dalszego doskonalenia zarówno procesu rekrutacji, jak i systemu wsparcia doktorantów w toku kształcenia, a także do bardziej świadomego stosowania instytucji przedłużenia terminu złożenia rozprawy doktorskiej.

W odniesieniu do udziału procentowego osób, które uzyskały stopień doktora po ukończeniu kształcenia, w grupie 44 absolwentów Szkoły Doktorskiej UML 39 osób wszczęło postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora, co stanowi 89%, natomiast 33 osoby uzyskały ten stopień, osiągając wskaźnik skuteczności na poziomie 75%. Nie odnotowano przypadków odmowy nadania stopnia doktora. Wskaźniki te potwierdzają wysoką efektywność procesu kształcenia oraz dobrą zdolność szkoły do doprowadzania doktorantów do finalizacji ścieżki doktorskiej. W odniesieniu do doktorantów zagranicznych zauważono dodatkowe wyzwania związane z funkcjonowaniem po zakończeniu kształcenia; szkoła podejmuje w tym zakresie działania ułatwiające kontynuację procedur, w tym wspiera zdalny kontakt z uczelnią oraz umożliwia przeprowadzanie niektórych etapów postępowania, w tym obrony, w formule online, co należy ocenić pozytywnie.

W odniesieniu do poziomu osiągnięć naukowych doktorantów, zwłaszcza związanych z realizacją Indywidualnych Planów Badawczych, zebrany materiał potwierdza, że doktoranci Szkoły Doktorskiej UML osiągają wyniki adekwatne do oczekiwań stawianych młodym naukowcom na 8. poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji. W dyscyplinie nauk o zdrowiu odnotowano publikacje w czasopismach Q1 i Q2 o uznanej renomie międzynarodowej, w tym w Cancer Letters, International Journal of Nursing Studies, Journal of Advanced Nursing oraz BMC Nursing, a także walidację narzędzi badawczych mających istotną wartość wdrożeniową. W naukach medycznych doktoranci kierują projektami finansowanymi przez NCN (PRELUDIUM), NCBiR (LIDER) oraz w ramach programu Perły Nauki, odbywają staże w wiodących ośrodkach europejskich i amerykańskich oraz uczestniczą w międzynarodowych badaniach klinicznych. W naukach farmaceutycznych wyróżnia się aktywność grantowa, publikacyjna i patentowa, w tym uzyskanie patentu krajowego oraz komercjalizacja wynalazku w przemyśle. Tak zarysowany dorobek wskazuje, że osiągnięcia doktorantów są bezpośrednio powiązane z realizacją Indywidualnych Planów Badawczych i tematyką rozpraw doktorskich. W odniesieniu do oceny jakości kształcenia przez doktorantów oraz sposobu wykorzystywania jej wyników, należy ocenić pozytywnie, że jakość programu była cyklicznie weryfikowana w anonimowych ankietach, a uzyskiwane wyniki określono jako wysokie lub umiarkowanie wysokie, szczególnie w obszarze opieki promotorskiej oraz dostępności wsparcia merytorycznego. Opinie doktorantów stanowiły podstawę do wprowadzania konkretnych usprawnień, w tym modyfikacji programu kształcenia, powołania koordynatorów przy Szkole

Doktorskiej (m.in. ds. Jakości Kształcenia odpowiedzialnego za plan hospitacji zajęć) oraz usprawnień organizacyjnych w zakresie różnych form kształcenia. Ponadto od roku 2025/2026 wprowadzono obowiązek systematycznego raportowania przez doktorantów i promotorów działań związanych z realizacją Indywidualnych Planów Badawczych, co umożliwi sprawniejsze monitorowanie postępów i szybsze reagowanie na ewentualne trudności. Dla pełnego domknięcia cyklu jakościowego zasadne byłoby uzupełnienie istniejących narzędzi o ankietę realizowaną w momencie zakończenia kształcenia (tzw. ankietę na wyjściu), zgodnie z oczekiwaniami sformułowanymi w uzasadnieniu do rozporządzenia.

Sposób wykorzystywania wyników monitoringu karier zawodowych absolwentów, stanowi ważny element oceny skuteczności szkoły są dane wskazujące, że niemal 99% absolwentów figuruje w rejestrach ZUS, co potwierdza ich aktywność zawodową po zakończeniu kształcenia. Istotnym wskaźnikiem jakości kształcenia jest również fakt zatrudnienia 38 doktorantów w jednostce prowadzącej Szkołę Doktorską, co świadczy o wysokim potencjale badawczym i dydaktycznym jej absolwentów. Tym niemniej wykorzystanie wyników monitoringu, powinno mieć charakter pogłębiony i obejmować nie tylko sam fakt zatrudnienia, lecz także rzeczywiste ścieżki kariery zawodowej i naukowej, prowadząc do informacji zwrotnej dla procesu kształcenia.

Na podstawie analizy zebranego materiału należy sformułować następujące rekomendacje: zasadne jest prowadzenie regularnej, pogłębionej analizy przyczyn rezygnacji i skreśleń, z uwzględnieniem czynników naukowych, organizacyjnych, zawodowych i osobistych, tak aby jej wyniki mogły służyć doskonaleniu procesu rekrutacji oraz systemu wsparcia; warto rozważyć wzmocnienie systemu monitorowania losów absolwentów, obejmując nim nie tylko dane o zatrudnieniu bezpośrednio po ukończeniu szkoły, lecz także ścieżki kariery zawodowej i naukowej w perspektywie 2–3 lat po obronie; dodatkowo warto rozważyć wprowadzenie formalnych mechanizmów gratyfikacji finansowych za osiągnięcia naukowe, w szczególności za publikacje, sukcesy grantowe oraz inne istotne osiągnięcia badawcze doktorantów; należy doprecyzować regulamin szkoły doktorskiej w zakresie procedur przedłużania kształcenia, odwołań, sytuacji szczególnych (długotrwała choroba, rodzicielstwo) oraz zapisów dotyczących formalnej oceny realizacji Indywidualnego Planu Badawczego. Zasadnym wydaje się zwiększenie przejrzystości i publicznej komunikacji efektów kształcenia, na przykład poprzez coroczne publikowanie raportu zawierającego dane o ukończeniach, obronach, publikacjach, grantach, mobilności i losach absolwentów; należy rozwijać alternatywne ścieżki kształcenia, w tym doktoraty wdrożeniowe, po uprzednim przeanalizowaniu barier organizacyjnych i finansowych, które utrudniały ich dotychczasową realizację; w systemie oceny skuteczności szkoły należy uwzględnić również wskaźniki związane z popularyzacją nauki, współpracą z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz transferem wiedzy.

Podsumowując, skuteczność kształcenia doktorantów w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie należy ocenić wysoko. Wskaźniki ilościowe – 89% doktorantów wszczynających postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora i 75% uzyskujących ten stopień, brak odmów nadania stopnia oraz niemal pełna aktywność zawodowa absolwentów – w połączeniu z udokumentowanym poziomem osiągnięć naukowych w trzech reprezentowanych dyscyplinach świadczą o dojrzałości procesu kształcenia. Po wdrożeniu rekomendacji dotyczących pogłębionej analizy przyczyn skreśleń, monitorowania losów absolwentów w perspektywie 2–3 lat po obronie oraz uporządkowania regulacji wewnętrznych Szkoła będzie mogła jeszcze w pełniejszym wymiarze odpowiadać wymaganiom określonym w przytoczonych aktach prawnych.

V. OPINIA KOŃCOWA I REKOMENDACJE

Szkoła Doktorska Uniwersytetu Medycznego w Lublinie prowadzi kształcenie w trzech dyscyplinach – nauki medyczne, nauki farmaceutyczne oraz nauki o zdrowiu – w sposób spójny z obowiązującymi przepisami prawa, w tym z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz z rozporządzeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej. Ocena ekspercka, dokonana w odniesieniu do wszystkich kryteriów szczegółowych przewidzianych w art. 261 ustawy, prowadzi do jednoznacznie pozytywnego wniosku: Szkoła funkcjonuje w sposób uporządkowany, sformalizowany i wyraźnie projakościowy, a jej dorobek w obszarze kształcenia, opieki naukowej, umiędzynarodowienia oraz skuteczności doprowadzania doktorantów do uzyskania stopnia doktora świadczy o dojrzałości procesu kształcenia.

Mocną stroną Szkoły jest spójny i adekwatny do wymogów 8. poziomu PRK program kształcenia, opracowany wspólnie dla trzech dyscyplin, opiniowany przez Samorząd Doktorantów i zatwierdzany przez Senat. Jego struktura modułowa zapewnia zrównoważone osiąganie efektów w obszarze wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, a tzw. umiejętności przekrojowe są w nim wyraźnie wyeksponowane. Na pozytywną ocenę zasługuje wprowadzenie modułu poświęconego sztucznej inteligencji oraz mechanizmu mikropoświadczeń, a także rzeczywista, a nie deklaracyjna interdyscyplinarność. Indywidualne Plany Badawcze (IPB) są konstruowane przez doktoranta w uzgodnieniu z promotorem i poddawane anonimowej recenzji dwóch niezależnych ekspertów, co stanowi istotne zabezpieczenie przed nadmiernie ambitnymi lub niewykonalnymi przedsięwzięciami badawczymi.

System weryfikacji efektów uczenia się jest spójny i transparentny. Jednolite zasady, sylabusy dostępne dla wszystkich uczestników kształcenia (a dla cyklu 2025–2029 przez platformę e-sylabus), zróżnicowane narzędzia weryfikacji oraz gotowość Szkoły do uznawania osiągnięć zdobywanych poza tradycyjną formą zajęć, w konferencjach, szkołach letnich i zimowych oraz stażach krajowych i zagranicznych, tworzą spójny model dobrze odpowiadający specyfice kształcenia doktorskiego. Wyróżniającym rozwiązaniem jest obowiązkowe Sympozjum Doktoranckie, podczas którego doktoranci III roku prezentują postępy swoich prac; wystąpienia w języku angielskim i obowiązkowa obecność promotora wzmacniają wymiar międzynarodowy i odpowiedzialność promotorską. Komplementarnym mechanizmem jest coroczna ocena postępów dokonywana przez Radę Szkoły Doktorskiej oraz powołanie Koordynatora ds. Praktyk Zawodowych/Dydaktycznych.

Kadra dydaktyczna i naukowa Szkoły, licząca 270 osób, jest wewnętrznie zróżnicowana i wzmacniana przez profesorów wizytujących z co najmniej dwunastu krajów. Procedury doboru promotorów oparto na czytelnej Ankiecie dorobku naukowego, a system rozwoju zawodowego, dzięki Zespołowi ds. Ustawicznego Rozwoju Sprawności Akademickiej (URSA) oraz programom Erasmus+ KA103 i KA107, odpowiada wysokim standardom kształcenia doktorantów. Średnie oceny nauczycieli w anonimowej ankietyzacji konsekwentnie przekraczają 4,5 w pięciostopniowej skali, a hospitacje koleżeńsko-doradcze i procedura rozwiązywania sytuacji konfliktowych wprowadzona Zarządzeniem nr 197/2024 Rektora UML tworzą pełny mechanizm wewnętrznej kontroli jakości kształcenia.

Proces rekrutacji jest uporządkowany, wieloetapowy i zorientowany na wybór kandydatów o realnym potencjale badawczym. Szkoła prowadzi rekrutację w trybie głównym oraz ciągłym (dla projektów grantowych i programu Marie Skłodowska-Curie Doctoral Networks), korzysta z

dwujęzycznej komunikacji oraz publikuje listę jednostek deklarujących gotowość przyjęcia doktoranta. Projekty kandydatów są oceniane przez dwóch niezależnych recenzentów, a w razie rozbieżności powoływany jest trzeci. Uczelnia konsekwentnie dostosowuje limity miejsc do realnych zasobów Szkoły, co potwierdza świadome zarządzanie jakością kształcenia. Bardzo dobrze rozwinięty jest katalog rozwiązań wspierających kandydatów z niepełnosprawnościami oraz cudzoziemców.

System opieki naukowej należy ocenić jako wzorcowy. Każdy doktorant pozostaje pod opieką promotora wyznaczonego w ustawowym terminie trzech miesięcy, jasno określono wymagania wobec promotorów (stopień doktora habilitowanego, dorobek publikacyjny z ostatnich pięciu lat w czasopiśmie z IF), wprowadzono zabezpieczenia jakościowe oraz limit doktorantów na promotora. Szczególnie wartościowym elementem wsparcia jest ciągły dostęp doktorantów do Akademickiej Pomocy Psychologicznej i Edukacyjnej (APPiE), poradnika POMOCwKRYZYSIE oraz pokoi wyciszenia, a pomoc psychologiczna i psychiatryczna bez ograniczeń co do liczby wizyt należy uznać za rozwiązanie wzorcowe.

Ocena śródkresowa jest przeprowadzana w sposób rzetelny, dwuetapowy, z udziałem komisji o właściwym składzie, w tym z udziałem eksperta zewnętrznego oraz wyłączeniem promotora z prac komisji. Pozytywnie należy ocenić koncentrację komisji na rzeczywistym postępie realizacji IPB, wymóg podpisywania oświadczeń o poufności oraz wykorzystywanie karty recenzji jako narzędzia wspierającego dalszy rozwój. Wszystkie oceny dla czterech pełnych roczników były pozytywne, co potwierdza stabilność procedury i jakość opieki promotorskiej.

Umiędzynarodowienie Szkoły ma wymiar realny i wielokierunkowy. Szczególnie zasługują na podkreślenie: organizacja szkół letnich i zimowych z udziałem ekspertów zagranicznych z trzech reprezentowanych dyscyplin, mobilność doktorantów (23 osoby w stażach NAWA i międzynarodowych w latach 2019–2024 oraz 12 osób w ramach Erasmus+ Praktyki), mini granty MIND po 40 000 zł oraz zaplanowany od roku 2025/2026 projekt mobilności obejmujący 70 wyjazdów doktoranckich, 12 wyjazdów kadry i 16 mobilności przyjazdowych. Wartościowym przykładem jest porozumienie o wspólnej międzynarodowej opiece nad rozprawą z Université Paris-Saclay. Zajęcia i obsługa administracyjna prowadzone są w języku angielskim nawet dla pojedynczych doktorantów cudzoziemców.

Skuteczność kształcenia potwierdzają dane ilościowe: spośród 44 absolwentów 89% wszczęło postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora, 75% uzyskało ten stopień, a żadnemu nie odmówiono jego nadania. Niemal 99% absolwentów figuruje w rejestrach ZUS, a 38 osób zostało zatrudnionych w jednostce prowadzącej Szkołę. Dorobek naukowy doktorantów obejmuje publikacje w czasopiśmie Q1 i Q2 (m.in. Cancer Letters, International Journal of Nursing Studies, Journal of Advanced Nursing), kierowanie projektami NCN PRELUDIUM, NCBiR LIDER i Perły Nauki, staże w wiodących ośrodkach europejskich i amerykańskich, udział w międzynarodowych badaniach klinicznych oraz patenty i komercjalizacje w naukach farmaceutycznych.

Wskazówki sformułowane w toku ewaluacji mają charakter wyłącznie rozwojowy i nie podważają pozytywnej oceny żadnego z kryteriów. W obszarze regulacji wewnętrznych zasadne jest dostosowanie § 10 ust. 6 Regulaminu Szkoły do art. 202 i 203 ustawy (niezatrważenie IPB nie powinno stanowić samoistnej przesłanki obligatoryjnego skreślenia), uzupełnienie Załącznika nr 14 o opisaną ścieżkę odwoławczą od oceny śródkresowej oraz wprowadzenie formalnych deklaracji braku konfliktu interesów. W obszarze procesu kształcenia warto kontynuować doskonalenie programu w cyklach krótszych niż dotychczasowe rewizje kompleksowe.

W obszarze rekrutacji i monitoringu wskazane jest aktywniejsze pozyskiwanie kandydatów

zewnątrznych oraz promowanie doktoratów wdrożeniowych po analizie barier organizacyjnych i finansowych. W obszarze umiędzynarodowienia zasadne jest opracowanie formalnej strategii na 4–5 lat z mierzalnymi wskaźnikami, pogłębienie monitoringu mobilności oraz przygotowanie procedur reagowania na sytuacje kryzysowe. W obszarze skuteczności kształcenia warto wzmocnić system monitorowania losów absolwentów w perspektywie 2–3 lat po obronie, prowadzić pogłębioną analizę przyczyn rezygnacji i skreśleń oraz zwiększyć przejrzystość komunikacji efektów kształcenia poprzez coroczny raport zawierający dane o ukończeniach, publikacjach, grantach i mobilności. Stałą uwagę kierownictwa powinna zachować także kwestia frekwencji w procesie ankietyzacji.

W ujęciu całościowym Szkoła Doktorska Uniwersytetu Medycznego w Lublinie spełnia w pełni wymagania stawiane w art. 261 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz w przepisach rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. Jej działalność cechują dojrzałość organizacyjna, dbałość o jakość opieki promotorskiej, otwartość na umiędzynarodowienie oraz konsekwentne, projakościowe podejście do procesu kształcenia. Sformułowane wskazówki traktowane jako kierunki dalszego doskonalenia, po wdrożeniu pozwolą Szkole utrwalić jej silną pozycję jako jednostki kształcącej młodych naukowców na najwyższym poziomie i odpowiadającej standardom międzynarodowego środowiska naukowego.

VI. OCENA I UZASADNIENIE

Ocena końcowa:
pozytywna

Uzasadnienie:

Analiza raportu samooceny, przedstawionego przez Szkołę Doktorską Uniwersytetu Medycznego w Lublinie oraz weryfikacja z informacjami, uzyskanymi podczas wizytacji, przeprowadzonej w ocenianym podmiocie, skłania Zespół Oceniający KEN do następujących wniosków:

Proces kształcenia w Szkole spełnia kryteria, przewidziane dla poziomu 8 PRK. Dotyczy to również poszczególnych kryteriów, opisanych szczegółowo w raporcie, wraz z oceną współpracy z samorządem doktorantów i przebiegiem wizytacji.

Uwagi, zawarte w raporcie oceny Szkoły, przedstawione przez Zespół Oceniający, dotyczące procedur, rozwiązań i praktyk, realizowanych przez Szkołę, są jedynie wskazówkami Zespołu Oceniającego, mające na celu stymulację dalszego rozwoju Szkoły i młodej kadry naukowej. Poziom kształcenia w Szkole jednogłośnie Zespół Oceniający ocenił jako bardzo wysoki, a przedstawione przez nią procedury i osiągnięcia mogą stać się wzorem i kierunkowskazem dla innych szkół doktorskich w Polsce.

Rekomendujemy przeprowadzenie kolejnej ewaluacji Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie za 6 lat, zgodnie z art. 259, pkt.2 ustawy

“Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” z 20 lipca 2018 r.(Dz.U z 2024 r. poz.1571 z późn.zm.).

System Ewaluacji Szkół Doktorskich jest finansowany
ze środków Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

KEN

2023-2027

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

OŚRODEK
PRZETWARZANIA
INFORMACJI
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY